Agghegyalja Mozaik

XIV. évfolyam, LXIX. szám 2024. március Sopronkövesdről, Sopronkövesdnek

Sajtóközlemény
Sopronkövesd, Dózsa Gy. u. útépítése
2024/01/29

A Győr-Moson-Sopron Vármegye Önkormányzatának területfejlesztési keretéből (Terület - és Településfejlesztési Operatív Program Plusz) a vármegye közgyűlésének támogató szavazatával 40,19 millió forintot biztosított a TOP PLUSZ-1.2.3-21 kódszámú, „Belterületi utak fejlesztése" elnevezésű konstrukcióra benyújtott pályázat alapján. Az európai uniós, vissza nem térítendő támogatás felhasználásával Sopronkövesd községben, egy komplex a település élhetőbbé tételét célzó fejlesztés valósulhat meg.

Németh Zoltán, a Győr-Moson-Sopron Vármegye Közgyűlése elnökének támogató szavazatával a vármegye területfejlesztési keretéből (Terület - és Településfejlesztési Operatív Program Plusz) Sopronkövesd Község Önkormányzata támogatást kapott a TOP_PLUSZ-1.2.3-21-GM1-2022-00036 kódszámú, „Sopronkövesd, Dózsa Gy. u. útépítése" elnevezésű pályázati konstrukcióra.

A felhívás célja a helyi önkormányzatok jogszabályi kötelezettségéhez kapcsolódóan az önkormányzati tulajdonú belterületi közutak építése, korszerűsítése, felújítása, közlekedésbiztonsági célú fejlesztése a településközpont vagy a település közintézményeinek, közszolgáltatást nyújtó létesítményeinek jobb megközelíthetősége, a lakóterületekkel való kapcsolatok javítása, a településközpont tehermentesítése, vagy a meglévő belterületi úthálózat minőségi fejlesztése érdekében. A felhívás további célja a fejlesztéssel érintett belterületi útszakaszokon a közösségi közlekedési infrastruktúra fejlesztése, valamint az útburkolaton elhelyezhető kerékpárforgalmi létesítmények kialakítása a fenntartható közlekedési módok fejlesztésének elősegítése érdekében. A felhívás keretében az önkormányzati tulajdonú belterületi gyűjtőutakhoz, kiszolgáló-, lakó- és vegyes használatú utakhoz, valamint az országos közúttal közös vagy önkormányzati tulajdonban lévő belterületi csomópontokhoz kapcsolódó fejlesztések támogathatók. A felhívás a Nemzeti Közlekedési Infrastruktúra-fejlesztési Stratégia alábbi céljával összhangban áll: a gazdaság és a jólét mobilitási feltételeinek biztosítása, a közlekedési mobilitás alakítása az egyéni és a közösségi közlekedés harmonikus fejlődésével.

A projekt specifikus célja: A tervezési terület Sopronkövesd község belterületén, a Dózsa György utca Fülesi út – 521/52 hrsz.- ú út közötti szakaszán található. A tervezési szakasz kezdete a Fülesi út aszfalt burkolatának széle vége pedig az 521/52 hrsz.-ú út törtaszfalt burkolatának széle. Összesen 145,26 méter hosszú aszfalt burkolatú út kerül kiépítésre 5,00 méter szélességgel. 1,50 méter széles beton térkő burkolatú járda épül a páratlan oldali ingatlanok, kerítések előtt. Az útburkolat jelenlegi vízszintes és magassági vonalvezetése nem változik, különbséget csupán a rétegek beépített vastagsága jelenti. Továbbá a pályázat keretében hiányzó járdaszakasz kiépítése is megtörténik.

A beruházás várhatóan 2025. augusztus 31-ig készül el.

A projekt a Széchenyi Terv Plusz program, a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program Plusz keretében valósul meg. Konzorciumi partner a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Önkormányzati Hivatal.

A beruházás teljes költsége 40 188 788 Ft.

A projektről bővebb információt a http://www.sopronkovesd.hu/ oldalon olvashatnak.

További információ kérhető:
Németh Zoltán, elnök -Győr-Moson-Sopron Vármegye Önkormányzata
96/522-201; elnoki.titkarsag@gyms.hu

KALMÁR ERIKA

FŐSZERKESZTŐ

Itt mindig történik valami…

Új év, új remények, új vágyak, új fogadalmak. Mindig ezt gondoljuk, fogadjuk is, de aztán valahogy az idő árja mindig elsodor bennünket, s csak év végén döbbenünk rá, hogy megint elszaladt egy év, munkával telt, gonddokkal, problémákkal, s könnyű és nagyon nehéz mindennapokkal. De aztán a következő év elején újra reményekkel teli várjuk a napokat… Most is ez történt. A remények mellé azonban mindig tudunk tényeket, hangulatokat, örömöket tenni.

S ez is mindig így történik…

Sopronkövesd egy kiemelkedő évet tudhat maga mögött. Az elindult fejlesztéseken keresztül látjuk, hogy szépen gyarapodik a falu. Birtokba vettük a Rendezvényparkot, lett benzinkút, épül az óvoda új konyhája, folyamatban van egy csomó más projekt is. Többek között erről is szól a falu vezetőjének cikke, szinte csak címszavakban összefoglalva azt a sok mindent, ami itt az elmúlt időszakban történt, s történik majd.

Egyre népszerűbb a falu. Ezt mi sem bizonyítja jobban, hogy folyamatosan gyarapszik a település lélekszáma. Ebben a lapszámunkban is bemutatunk két új családot, ahogyan szoktuk. A látogatók körében is egyre inkább az, s Látópontként talán még népszerűbb lesz, mert szerte viszik a hírét azok, akik itt jártak. Ezzel a címmel egyébként ettől az évtől büszkélkedhetünk. Az első látóponti látogatás február második hétvégéjén zajlott, erről is olvashatnak egy rövid beszámolót, amit a „világot látott” utazók adtak közre. Olvassák ezt az írást olyan szívesen, amilyen szívesen ők megírták azt. Az Agghegy, a Meseösvény, a Kálvária, a Szent László kápolna és a faluban szerte felállított faszobrok, a rendezettség, egyre vonzóbbá teszik a települést, s nem csupán a környékbeliek számára… Bennem pedig kellemes élmények emlékét idézik.

A kultúra, a programok, szintén szerves részei a falu életének. A nagyobb rendezvényeken túl számtalan új kezdeményezés indult el és zárult nagy sikerrel. A Tájházi esték rendezvénysorozatról olvashatnak cikket, s a szerző reményeinek én is hangot adok, amikor azt mondom: bátran vegyenek részt ezeken a rendezvényeken minél többen, hiszen általuk gyarapodhatunk szellemben és erősebbé kovácsolhatjuk a közösséget.

Egy közösség képes arra, hogy megmutassa erejét, képességeit, s ezt meg is tettük, amikor kiléptünk a faluból, s a Somogyváry verses, emlékezős estet a soproni TIT-ben tartottuk. Felemelő érzés.

A lélek dolgai, az emlékezés most is megtalálható a lap hasábjain. A Múltidézőben a régi utcanevekről olvashatunk, míg a lélek dolgai, a magunkkal hozott, cipelt örökségek az „Utazás mélyen a lelkemben” című cikkben elevenednek meg előttünk. A lélek és a hit dolgaival több aspektusból is foglalkozunk. S ha hitünk van, akkor mindenünk van.

A Téltemető túrával végképp lezártuk a telet. Sőt azt már az ovisok is eltemették! Mehet, nincs szükségünk rá! Fáztunk eleget, most már inkább a tavasz hírnökeiben, a nyiladozó, illatos és színes virágokban, a rügyező fákban gyönyörködnénk. Tesszük is! Már nem csak a hóvirágok nyílnak, hanem virágot bontottak a barackfák és az aranyeső is. Mire a lapot a kezükbe vehetik már illatoznak a nárciszok is.

Ha már tavasz, akkor kertészkedjünk. Lassacskán elindulnak a tavaszi munkák, a metszéssel már sokan végeztek is, s most arra készülnek, hogy elvessék az év első magjait. S hogyan és mit tehetünk azért, hogy vegyszerek nélkül is csodaszépek legyenek a növényeink, arról a „falu kertészének” cikkében olvashatnak.

A bölcsiben és az oviban is mindig történik valami. Az apróságok az elmúlt hetekben a farsang, a maskarák, álarcok, jelmezek bűvöletében éltek. Sok-sok királylány, tündér, katona és lovag „született” ezekben a napokban. Ez így van rendjén! Amíg lehet, hagyjuk játszani a gyerekeket! Az alapozás pedig már a Baba-Mama Klubban elkezdődik, hogy hogyan, arról a védőnő cikkéből tájékozódhatnak.

Mi vár még ránk az idén? Sok munka, ahogyan az már lenni szokott és hogy a fáradalmakat kipihenjük, sok-sok színes programon vehetünk részt. Ezekből most csak ízelítőt, kedvcsinálót közlünk a lap hasábjain. A programokon láthatjuk a falu apránépét is, amint bemutatják tudományaikat, verselésben, éneklésben, citerában, néptáncban. A zenés, éneklős, táncházas és kézműves foglalkozások szervezésében idén is nagy szerepet vállal a Kövirózsa Kulturális Egyesület. Kiváló eredményeikről és terveikről is olvashatnak a lapban.

Kívánok Önöknek erre az évre is sok-sok boldog pillanatot, maradandó élményt és vidám napokat!

FÜLÖP ZOLTÁN

POLGÁRMESTER

Tesszük a dolgunkat!

„Különleges utca a sopronkövesdi Iskola utca. Itt van a templom, az iskola, a könyvtár, a bölcsőde, az óvoda, az épülő új óvoda konyha, a nagyjátszótér. Elérhető innen a grófi magtár, a Rendezvénypark, itt van vasútállomás, a focipálya, a teniszpálya, az Autoliv üzeme és a temető. Egy egész életút kezdetektől a sírig. Ez az állandóság, az otthon érzet is fontos a gyermekeknek, akik egyik oktatási intézmény után a másikban folytatják tanulmányaikat. Ebben a különös utcában gyermek és felnőtt megkapja, ami a testnek, a léleknek és a szellemnek kell. A testnek adja meg az étket a jelenlegi és a 186 millióból épülő jövendőbeli konyhánk."

Ezekkel a kezdő gondolatokkal mutattam be politikusainknak és a médiának a helyszínt a konyha építésének januári projektindító rendezvényén. Reakciójukban egy kisvárosi infrastruktúrához hasonlították az itt tapasztaltakat. Elmondtam, hogy az új konyha és a régiből kialakuló fejlesztőcsoportok mellett szükség lenne az iskola kapacitásának növelésére is. Szerencsére sok a gyerek, a falu lélekszáma folyamatosan nő, megközelíti az 1500 főt. Ez motivált kezdetektől bennünket a lakóparki fejlesztésekben is. A lélekszámbeli gyarapodásunk és a falu megerősödése miatt szükségessé váltak az egészségügyi, óvodai bölcsődei és kulturális fejlesztések is. Iskolánk bővítésének igénye már 2018-tól napirenden van. Hihetetlen, de ennyi ideje várjuk a sportcsarnok építésének megkezdését is, hogy annak elkészülte után, akár az iskolai tornaterem átalakításával teremthessünk új osztálytermeket, étkezőt. Az állandósult népességszám növekedésnek hála a postánk – sok faluval ellentétben – még mindig működik, sőt a kistérség egyik elosztóbázisává vált. A júniusi választások utáni esetleges közöshivatali változás (melyet reméljük, nem kezdeményez egyik településünk sem az ötből) is stabil lehetőséget biztosít, hogy továbbra is ezen falvak központja maradjunk. Itt a minimum létszám 2000 fő kell, hogy legyen az öt falu tekintetében.

Kulturális eredmények, próbálkozások...

A cikk írásának pillanatában, izgalommal várjuk, hogy a 400 milliós, uniós pályázaton a pozsonyi régióval, sikerrel járunk-e. Ha igen, a magtárból egy komoly, télen, nagyobb eseményekre is használható kulturális centrumunk lehet. Eredményeinket, kulturális és közösségi fejlődésünket, sokszínűségünket ismerték el a Látópont cím ünnepélyes átadóján is februárban, Dabason. A meghívó az átadóra az alábbi mondatokat tartalmazta: „Tisztelt Látópont Címbirtokos! Gratulálunk az elismeréshez! Bízunk benne, hogy a továbbiakban olyan közösségi folyamatokat, innovatív fejlesztéseket tudunk tovább adni közösen, mely a közművelődési szakmánkat, a települések helyi identitását, társadalomfejlesztési folyamatait erősíti." A cím birtokában, gyakrabban fogadhatunk jó példáinkra kíváncsi csoportokat úgy, hogy a Nemzeti Művelődési Intézet finanszírozást is rendel hozzá. Decemberben az osztrák-magyar „Zöld Öv" pályázat előkészítő megbeszélésen fogadtunk szakembereket, polgármestereket a határtérség és a Vasfüggöny kapcsán.

A következő két év kulturális eseményeinek finanszírozására pedig egy 57 milliós pályázat sikerében reménykedünk.

Szintén nagy megtiszteltetés, hogy Szőke András on keresztül felkérést kapott Sopronkövesd a Művészetek Völgye fesztiválra. Kapolcs mellett, Taliándörögdön is futó fesztiválon 10 napig (július 19–28.) falunk és a hozzá kötődők mutatkozhatnak be. Ezúton is köszönet mindenkinek, aki a felkérést elfogadta. Reméljük minél többükkel találkozhatunk ott is!

Köszönet...

Ha már a köszönetnél tartunk... Szívmelengető volt adventben a Mikulás postaládája, a templom sarkán a Meseerdő és a már visszatérően várt adventi ablaknyitogató. De ugyancsak melengették szívünket a Tájházi téli esték is. (A tájházunkban folyó hagyományőrző és teremtő munka elismeréseként március 22-én kb. 50 fő részvételével térségi tájháztalálkozó lebonyolítására kapott felkérést Sopronkövesd.) Újfent hála és köszönet a zebránál naponta szolgálatot teljesítő önkénteseknek, szülőknek, polgárőröknek. Ha egy nap valami miatt nem tudnak kiállni az út mellé, a gyermekeknek és felnőtteknek is hiányérzete támad. Ez is jelzi ténykedésük fontosságát. Hihetetlen, de napi 10 000 jármű halad át a falun! Sok elismerést kaptunk az Idősek napja, az Idősek karácsonya és az új helyen, a Rendezvényparkban megtartott Falukarácsony kapcsán. Jó volt látni januárban a több mint négyszáz Doni teljesítménytúrázó egész este folyamán való érkezését falunkba. Szintén jó volt ott állni a Mikulás futás befutójánál a játszótéren, a fehér, erre a napra esett hóban. Alig lehetett beférni a tornaterembe a Luca-napi citerás koncertre. A citerásaink kinőtték már Luca-napkor az Alkotóházat és mostanra a tornatermet is. Reméljük a sportcsarnokot vagy a magtárat is sikerül majd megtölteniük! Jó és méltó volt decemberben a Somogyváry verses esten lenni a soproni TIT-ben. Köszönet az ötletgazdának, a szervezőknek és az önkéntes felolvasóknak! Örültem, hogy én is felolvashattam és hallhattam a végig inkognitóban, a nézők közt ülő Somogyváry dédunoka könnyes, elcsukló hálás szavait. Csodálhattam, hogy egy fotózás erejéig együtt láthattunk Somogyváry, Kazinczy és Berzsenyi leszármazottat! Ilyen sem történik minden nap...

Beruházásaink

A Széchenyi körúton kivágattuk a villanydrótba is belenövő, közmeghallgatáson sokat kritizált szilfasort. Új fásítást tervezünk. Gömbfákat szeretnénk ültetni a régiek helyére. Kivágattuk novemberben a temető beteg tujáit. Sok beruházásunk zajlik jelenleg is. Az óvoda konyhánál túl vannak az alapozáson. A középső bolttal szemben decemberre átadhattunk további parkolókat. A volt grófi istállóból, a Rendezvényparkban –a Toi-Toi wc-ket kiváltó – vizesblokkot és a fellépőknek egy fogadószoba kialakítást kezdtük meg. Talán a Pünkövesdre birtokba is vehetjük! Szintén zajlik pályázatból, az Alkotóház kertje végében, a közösségi pajta építése. Szükséges volt a langári fahíd felújítása és a súlykorlátozás elrendelése is. Az iskola utcai zebra kb. 50 milliós költsége helyett – a kezdeményezők egyetértésével – elindultunk a 30 kilométeres forgalomlassítás terveztetésének irányába (mivel állami útról van szó).

/Folytatás a 6. oldalon/

/Folytatás az 5. oldalról/

Megvizsgáltattuk a közmeghallgatáson is felvetett „városi” településrész zebra igényét is. A patakhídnál, az Akác utcánál, a buszmegállók környékén, de még az alsó bolt parkolóinál is újabb veszélyeket generálna egy zebra. A falu Lövő felőli végénél pedig már az átkelők kis száma nem teszi indokolttá a minimum 20-30 milliós költséget. Januári ülésünkön döntöttünk Mentes György indítványáról is. Az általa felállíttatni szándékozott 6 méteres fénykeresztnek önkormányzatunk a tűzoltószertár mellett ad helyet, az Aradiak emlékparkja szélén. Reméljük, hogy a szükséges engedélyeket sikerül mielőbb beszerezni.

Pályázataink, ingyenes ellátások irányába tett lépéseink

Dr. Fekete Judit fogorvosnőnk sajnos megszünteti vállalkozását, befejezi a rendelést Sopronkövesden és Fertőbozon is. Köszönjük az emberi hozzáállását és a lelkiismeretes munkáját neki és asszisztensének is! Amennyiben fogorvos ismerősük lenne, akit érdekelne a kövesdi magánrendelés lehetősége, kérem jelezzék! Szeretnénk továbbra is a fogászati ellátást helyben biztosítani. Az elmúlt időszakban próbáltunk mind a fogorvosi, mind a gyermekorvosi rendeléshez körzetet kialakítani, a rendeléseket ingyenessé tenni. Ehhez még túl kicsi a település az állam pedig újabb körzetek létrehozásával további költségekbe verné magát...

50 millió forintos pályázatot nyújtottunk be a hivatal mögötti Molnár-ház teljes körű felújítására. Ugyancsak februárban nyújtottunk be egy 57 milliós pályázatot, amely a hátrányos helyzetűekre és a jövő évi rendezvényfinanszírozásra biztosítana bőséges fedezetet. A napokban kaptunk Támogatói okiratot több pályázat kapcsán is. Ami már biztos!

A Napnyugat Turisztikai Egyesület, amelynek 14 falu mellett Sopronkövesd is a tagja, egyben elnöke és központja is, egy 20 milliós pályázatot kezdhet meg. Polgárőreink 3,5 milliónak focistáink pedig 3,7 milliónak örülhetnek. Önkormányzatunk abban segítette őket, hogy költségmentesen megírattuk a pályázatukat.

Vannak kis civiljeink is, akiknek szintén mi írtuk a pályázatát, de a pályázatuk Önkormányzatunk neve alatt fut és mi számolunk el a nevükben. A megnyert összeg 2,7 millió forint eszközbeszerzésekre fafaragóinknak, rózsakertünknek, fröccsteraszunknak, hastáncosoknak, citerásoknak, az „Aligha” zenészeinek.

Kelemen Dávid helytörténészünket, helyi tanítónkat a Képviselő-testület anyagi támogatásáról biztosította az ez évben kiadásra kerülő 500 oldalas helytörténeti könyv megjelentetésével kapcsolatban. Hatalmas mennyiségű és értékű anyagról, munkáról van szó! Köszönjük, hogy ennek révén is erősödhet identitásunk, megismerhetjük múltunkat, ápolhatjuk hagyományainkat.

Segítsék Önök is kedves Olvasók, falunk jó hírnevének öregbítését és örüljünk együtt a közös sikereknek, élhető településünknek, a zöldszívű falunknak, Sopronkövesdnek!

FÜLÖPNÉ HIDEGH CSILLA

ÓVODAVEZETŐ

Itt a farsang, áll a bál….

„Itt van a farsang, készül a fánk.
Hatalmas móka vár itt ma ránk.

Pattog a tűz, és serceg a zsír,
mindenki ehet, amennyit bír.”
(Mentovics Éva)

Épp aktuális a fenti kis idézet, mert a cikk írása napján tartottuk farsangi mulatságunkat az oviban. Mindenki lelkesen készülődött… A családoknál már hetek óta téma, hogy ki minek öltözik be, kinek milyen lesz a jelmeze. És tényleg! Ma reggelre az egész ovi egy nagy kavalkáddá változott, a szebbnél szebb, kreatívabbnál kreatívabb öltözékeket nem győztük csodálni! Készülünk a téltemetésre, el kell űznünk mihamarabb a telet, mert az udvarunkon kibújt hóvirágok, krókuszok már jelzik a tavasz közeledtét…

Nem olyan régen még arról számoltunk be, hogyan indult a nevelési év az oviban, most pedig már az évzáró, ballagás és egyéb nyári programok időpontjait egyeztettük. Borzasztó gyorsan telnek a napok, hetek, hónapok… Sok mindenen vagyunk túl.

A kicsiknek kialakított Pillangó csoportot a téli szünet után már nem tudtuk fenntartani, mert Evelin óvó néni babavárás miatt nem tudott munkába állni. Az óvodapedagógus hiány minket is utolért, pedig Sopron közelsége, a község vonzereje sokak számára csalogató, mégsem sikerült úgy új óvó nénit találni, hogy az ún. mini csoport működése folyamatos maradjon. A gyerekek, amikor januárban visszajöttek, könnyen alkalmazkodtak az új csoporthoz és társaikhoz. Azt gondolom, hogy a szülők sokkal nehezebben élték meg a változást, sokkal jobban féltek az újtól, mint a gyermekek. De mostanra már talán a szülők is belátják, hogy tényleg nincs gond, a gyermekük továbbra is szívesen jön reggelente.

Sajnos nem tehetünk arról, hogy változások, emiatt pedig mindig új helyzetek vannak… Ezekkel most már együtt kell élnünk, el kell fogadnunk, és alkalmazkodnunk kell. A mi óvodánk közösségének szerintem pont az az egyik erőssége, hogy képesek vagyunk gyorsan reagálni, a váratlan helyzeteket megoldani. A Covid, illetve az azt követő időszak nekünk ilyen szempontból jó tanulópénz volt. Hisz egyik nap az Alkotóházban zártuk be az ovit, másik nap pedig már az iskola tornatermében folytattuk mindennapjainkat. Szóval, azért, ha így visszagondolunk, sok mindent megéltünk, s ezek a dolgok megtanítottak minket arra, hogy megoldjuk a felmerülő problémákat.

Aztán még fel sem ocsúdtunk, Katica nénit „kölcsönadtuk” a röjtökmuzsaji oviba, mert ott az intézmény működése forgott kockán ember hiány miatt. Ismét egy új helyzet, amivel átmenetileg megbirkózunk ugyan, de minket is nehézségek elé állít ez a dolog, ha valaki éppen nálunk lebetegedik vagy szabadságra megy. De megoldjuk, és aztán várjuk vissza Katica nénit. Mindeközben az óvoda udvarán megkezdődött az új főzőkonyha építése… Szóval tényleg, nálunk mindig történik valami!

A nagycsoportosoknak hamarosan kezdődnek az iskola csalogató délelőttök. Mára már pontosan tudjuk, hogy 30 gyermek kezdi meg ősszel az iskolát. Az ő szájukból szinte naponta elhangzik, hogy: ez az utolsó ovis karácsonyom, farsangom… stb. Valóban!

De azért bízunk abban, hogy a nevelési év végéig még nagyon sok élményt, játékot tudunk nyújtani minden ovis gyermeknek!

Tóth Zsuzsanna

Utazás mélyen a lelkemben

A mai napig létezik nálunk néhány doboz, melyek tartalmát nem ismerem. Évekig költöztünk ide az ország túlsó szegletébe, ezek voltak az utolsók, amiket elhoztunk. A minap kinyitottam egyet, hogy selejtezzek, kicsit összébb pakoljak…

Mélységes mély utazás lett belőle.

Ez a doboz az apai nagymamám fényképeit és néhány lánykorában kapott levelét rejtette. Mama halála után Keresztapám őrizte ezeket, mint szent ereklyét, amikor ő is elment, apuhoz kerültek. Neki nem maradt ideje, hogy a kezébe vegye őket és most itt vannak velem. Megrendítő felismerések, régi illatok és ízek, hangulatok és érzések lettek úrrá rajtam.

Rengeteg idegen nézett rám. Néhányan morcosan, szúrós szemmel, volt, aki mosolyogva, többen pedig boldogan, nevetve. Fürkésztem az arcokat, vajon valamelyik ősöm néz rám? Vagy csak egy kedves barátja valakinek a famíliából? Ismerősök a vonásai, mintha tatámra hasonlítana, talán az ő családjából…, áh, nem! Raktam egymás mellé a képeket, hátha fel tudom fejteni a fonalat, és rájövök, ki, kinek a kije lehet. Sok esetben egyszerű az azonosítás, gondos kézzel ráírták a hátuljára a nevet, a dátumot. Vannak arcok, akiket ismertem, bár öregebb vonásokkal. A dédapám és dédanyám ismerős, kisgyerek koromban Mamával nézegettük néha a képeiket és vannak még néhányan, akikre ezért emlékszem. Szörnyű a felismerés, hogy nincs már kit megkérdezzek. Miért nem meséltétek el? Miért nem kérdeztem többet, miért nem figyeltem jobban? Olyan rég volt, annyi minden történt azóta, nem tudom előhívni azt a keveset, amit Mama elmondott.

Hogyan mondjam el a fiamnak?!

Aztán az egyik borítékban százéves (!) fotókat találtam. Látszik, hogy abban az időben csak ritkán készült fotó az emberekről, mert gyönyörű kézírással ráírták a dátumot, azt is, hogy kit ábrázol. Végre! Az egyiken ott álltak az ük szüleim és én nagyon büszkén néztem őket. A legtöbb korabeli képen a férfi ült a széken, a nő pedig mellette állt. Ezen a képen az ükanyám ült a széken, az ükapám pedig mellette állt és a keze a felesége vállán pihent. Csodásak voltak!

A következőn ott állt az ükapám fiatalon. Egyenesen, mint a szálfa, a fejemben a dzsentrikről kialakított képnek megfelelően, elegánsan. Ha nem lenne a fotó hátuljára semmi írva, akkor is megismerném kackiás bajszáról és a szeméről, idős kori fényképét Mamával nézegettük kisgyerek koromban. Aztán előbukkant egy másik fényképen kitüntetéssel a mellén. A kép hátulján ez állt:

„Kazamér Károly sütő (ez meglepett, mivel büszkén őrizzük a régi dokumentumot melyből látszik, hogy pék inasként bejárta Európát, hogy kitanulja a pék szakmát, végül pék mester lett)

szül.: 1889. VII/15. Új – Aradon.

Békéscsabai illetőségű

Katonai adatok

159 cm magas. csatár.

:beszél, ír, olv. magy. német, egy kevesett, románul, és tótül.

Háború alatt a m. kir. 4es honv. gyezr. és Temesvári élelmezési raktárnál teljesített katonai szolgálatott.”

A helyesírási hibák elgondolkoztattak. Vajon ez helyes nyelvtan volt abban az időben? Aki ráírt, nem tudott helyesen írni? Talán nem is hitelesek az adatok? Nem lehet, hogy az adatok nem igazak, valaki fontosnak érezte mindezeket egy fénykép hátuljára írni.

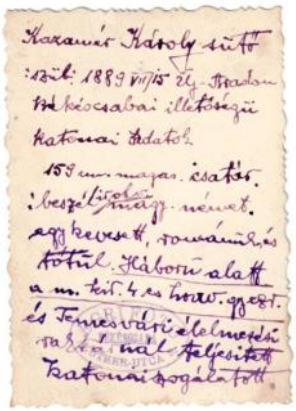

Aztán számolgattam. Ez valószínűleg az I. világháború volt. Arra jutottam, utána kell néznem, mert nem emlékszem, mit mondtak, mikor halt meg. Lehet, hogy a II. világháborúban is részt kellett vennie? Őrület ebbe belegondolni! Azért is, mert a fényképekkel két levél, két SZERELMES levél is fennmaradt. Ha senki nem dobta ki eddig a kincsek őrzői közül, gondoltam, fontos lehet, ezért betekintést engedélyeztem magamnak, levéltitok ide vagy oda! Mindkettőt mamámnak címezték, két különböző lovag két különböző évben bizonygatta igaz szerelmét. Az egyik levél nagyon különleges volt számomra. Az a fiú gondosan, a legszebb írásával címezte meg a borítékot. a levelet azonban már elég zaklatottan, sok helyen nehezen olvashatóan írta. A keltezésben az áll, hogy „Battonya Augusztus 24.” Évszámot nem írt, sejtésem szerint a Doni katasztrófa éve lehetett a szöveg utalása alapján.

Az első sorok a szerelmes férfi szavai, aztán a biztos halálba induló katona sorai következtek. Azt írta: *"... Hogy nem tudok hozzád eljutni, erről nem tehetek, láthatod te is , milyen bonyolult a helyzet minden felé. Nem tudom, mi lesz a vége az egész mókának, de szeretném megérni. Most, amikor a sír mellett állunk, mert ezt annak lehet nevezni, hisz nagyon sok fiú kint maradt azokból, akik most mentek ki. Bizony ezek is a kész halálba rohantak még amikor a Don partján küzdöttek. Ott viszonylag kevés fiú esett el, de most három - négy századból állítottak össze egyet, ez már kész vágóhíd. Azt hiszem, miránk is ez várhat."*

A levél végén kéri a nagymamámat, hogy a „kuznyeszki" állomásra küldje a válaszlevelet, mert arra fognak menni.

Döbbenten olvastam a sorait. Lehet, hogy ki se ment a frontra végül, de az is lehet, hogy odaveszett. Szörnyű. Mama fiatal lányként várta, félt, reménykedett. Vajon az apukáját besorozták-e a II. világháború alatt is? A bátyját igen, arról találtam egy fotót. Felfoghatatlan. Sosem beszélt róla senki. Mélyen eltemették még az emlékét is, mintha sosem lett volna.

Szerencsére következtek apukám és generációjának képei. Nyitott, vidám és huncut gyerekszemek. Néhány év múlva már bizakodó tekintetek. Jobb volt ezeket nézegetni, több volt az ismerős arc is. Ahogy teltek az évek, azok a gyerekszemek szomorúak, amolyan „sokat látottak" lettek. Később bizakodók és büszkék. Azután jöttek az esküvői képek boldog menyasszonyokkal. Később a családi képek, ahol pontosan látszott (felnőttfejjel), hogy melyik családban volt a fotózás napján otthon veszekedés. Mi, kölykök minden képen boldognak látszottunk.

Órákat töltöttem el velük. Elképzeltem, hogyan élhettek és érezhettek. Csak úgy. A fantáziám meglódult és élethelyzeteket, történeteket szőtt köréjük. Sírtam és nevettem. Nagyon hiányoztak, ugyanakkor tudtam, mindig is itt lesznek. Az arcomban ott van a mamám arca, a fiam csibész mosolyában Keresztapám vagány mosolya. A véremben a vérük.

Kövirózsás fiatalok első fél éve

Szeptemberben nagyon gyorsan bele kellett rázódnunk az iskolába és meg kellett kezdenünk a munkát, mert szeptember végén a KÖN műsorán már szerepeltek a gyerekek, majd egy héttel később a Kult-régió programon képviselték a falut. Az Idősek napja alkalmából Újkér, Sopronkövesd, Nemeskér időseit is köszöntötték a fiataljaink az ősz folyamán. A gyerekek az iskolai rendezvények állandó résztvevői, sok felkérést kapnak. Az előző tanévben bejutott a Kövirózsa Énekegyüttes a Vass Lajos Népzenei verseny Kárpát-medencei döntőjébe. A budapesti döntőn, október 8-án a csoport kiemelt nívódíjat kapott. Szólóban a gyerekek Nyúlon képviselték Kövesdet, az egyesületet pedig egy népdaléneklési versenyen, ahonnan kiemelkedő eredménnyel tértek haza.

Készültünk az adventi időszakra is saját önálló, hagyományos Luca-napi koncertünkkel, ahol 80 fiatal táncolt, zenélt, énekelt együtt. Majd a falu karácsonyi rendezvényén való szerepléssel zártuk a naptári évet. A csoport a báli szezonban sem pihent, Lövőn az iparos bálon szórakoztatták a résztvevőket. Januárban Orbán Kata és Dudás Klára oktatók segítségével hétvégi kurzuson fejlődhettünk. Február 9-én Győrben a „Fújdogál a szél" nemzetközi népdaléneklési versenyen jártunk. Szólistáink és a Kövirózsa Énekegyüttes kiváló eredményei mellett, alsósaink, a Kaláris Énekegyüttes először lépett fel a falun kívül és nem akármilyen eredménnyel szerepelt, kategóriájában nívódíjat szerezett. Dolgozunk tovább, készülünk koncertekre, versenyekre, saját versenyünket a tavasz folyamán ismét megszervezzük.

Horváth Krisztina

Menyhárt Ildikó

A Tájház vezetője

Éppen csak virrad...

Ha lenne egy rátermett kakasom, talán most kukorékolná el magát először, hogy éles hangjával ébredésre szólítsa a háztáji gazdaság valamennyi lakóját: a gazdaembert, meg az asszonyát és valamennyi kettő és négylábúját. De hát se gazda, se gazdaság nincsen a háznál, így más kell, hogy megadja a vasárnap örömét. Nem is kell keresnem, hiszen a tegnap este jó hangulatát szerencsére nem űzte ki belőlem egy éjszakai rossz álom.

Maradt belőle mára is.

A Tájházi Téli Esték elnevezésű programsorozat harmadik összejövetelét tartottuk február 17-én a Rákóczi utcai Énekes Kálmán-féle házban, amely a régmúlt idők, falusi életképét, hangulatát igyekezett idézni. Azt, amikor sötétedés után összegyűltek rokonok, barátok, szomszédok és meghányták-vetették a világ sorsát, éppen azt, amiben éppen akkortájt kellett, hogy eligazodjanak. Tették ezt beszélgetéssel, kicsit énekelgetve, történeteket mesélve, békességben. A módosabbak, csak az együttlét örömére, a paraszti sorban élők összekötve a kellemest a hasznossal, munkavégzés céljából is összejöttek. Felhasználták, amit megtermeltek és szorgalmasan végezték azt, amire csak télen tudtak időt szakítani. A munka vidáman és szaporán haladt, hisz „sok kéz hamar kész”, és az sem volt mellékes, hogy így csak egy háznál kellett világítás sokak tevékenységéhez. A lányok, asszonyok tollat, kukoricát fosztottak, varrtak, a férfiak kosarat fontak, seprűt kötöttek vagy szerszámokat javítottak. Gyermekként, magam is részese voltam efféle jó hangulatú, esti időtöltésnek, melyben – emlékezetem szerint – mindenki jól érezte magát. Én kissámlin ülve figyeltem nagyapám ügyes kosárfonó kezét, ami, ha megpihent, bort hozott a pincéből. Nagyanyám közben zsákot foltozott és némi falatozni valót készített az asztalra. Sohasem untam magam, mert jókedvű és viccelődős volt a társaság és mert a kukorica torzsájából csuda dolgokat tudtam építeni. Boldogságos idők és emlékek.

A múlt megidézése után, jöjjenek a mostani téli esték történései.

Hasonló elgondolásokkal hirdettük meg a programsorozatot, amelyre gyermeket, fiatalt és a kissé korosabbakat is vártuk. Igazodtunk a polgári szoba módosabb miliőjéhez, így a kísérő munkatevékenységeket mellőztük. Igaz, nem is találtunk volna feldolgozásra váró alapanyagot, és a korábban sorolt munkákhoz értő embert sem. Igy hát maradtunk a beszélgetés és a jóízű együttlét tervezésénél. Alkalmainknak az időszakhoz fűződően választottunk témát, ehhez irodalmi műveket, zenei betéteket válogattunk, meséltünk és játszottunk. Lehetőséget adtunk a hozzászólásokra és örömmel fogadtuk a személyes élményeket. Igy sikerült megteremtenünk azt a kötetlen együttlétet, amelyben mindenki jól érezhette magát.

Ehhez hozzátette magáét a sok enni- és innivaló finomság, amelyet a lelkes támogatóink hoztak magukkal erre az estére.

Az első összejövetelünk adventi hangulatban, karácsonyi ünnepvárásban telt. Fekete István novelláinak szereplői hajnali misén, téli hidegben, évtizedes haragban találták meg a szeretet útját egymás felé. Példát mutatva számunkra az esetlegesen, megoldatlan helyzeteink kezelésére. Azon a napon a Tájházban gyulladtak ki az adventi ablaknyitógató fényei, amelyet meghatódva álltunk körbe. A „Menyből az angyal" érezhetően, jelen volt közöttünk.

Januárban találkoztunk második alkalommal. Témánk volt, a Vince-napi hagyományok, a szőlő és a bor, valamint a velük kapcsolatos tárgyi és szellemi értékek. Azon a napon vesszőt vágtunk és hajtattunk, amelyeket üvegbe téve, várva azok kihajtását, bő szőlőtermésben kezdtünk bizakodni. Kielemezve a nap időjárását, idéztük a helyi szólást „Hogyha napos Vince, telik a pince" és így már duplán is bizakodunk az Agghegyalja kincsének bőségében. Helyi termelő borát kóstolgattuk, felolvastunk néhány témához kapcsolódó novellát, szólt a mese a szőlőt csipegető rigóról, szólásokat gyűjtöttünk és pikáns történeteket hallgattunk a férfi, a nő, és a bor boldogságos hármasáról.

Februári alkalommal a telet temettük és a tavaszt éltettük. Az elhangzott irodalmi szemelvényekben is búját temette, gondját felejtette, reményeit ápolta az ember. Ismerkedtünk a helyi farsangi időszak hagyományaival és népzenész húzta a fánk alá való nótákat. A pórul járt varjú történetével hamvazószerdáig jutottunk, majd ellentétpárokkal játszottunk a farsang és a böjti időszakok között. Gyermekeknek szóló meséink bálozó farkasról, a téltemető virágok erdei sétájáról szóltak, kiknek útját „Tavaszi szél" kísérte.

Talán ennyi, amit hamarjában közre tudok adni erről az újabb helyi programlehetőségről. Ha tetszett azoknak, akik már megtiszteltek bennünket jelenlétükkel, várjuk őket továbbra is szeretettel. A többiek esetében, csak bizakodni tudok, hogy sikerült felkeltenem az érdeklődésüket e lelkes kis csapat önzetlen kezdeményezése iránt.

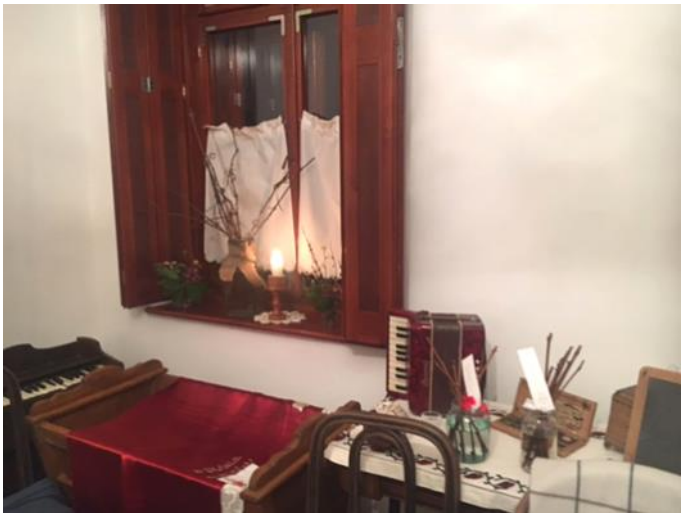

Teremtsünk újra valami jót, valami lelkünknek kedves téli hagyományt itt, Sopronkövesden! Éljük át az összetartozás, az értékmegőrzés és kultúra átadás fontosságát! És most süssön ki a nap és aranyozza be mindannyiunk háza tájékát!

Aknay Tibor

Mint ki bíbor alkonyon mereng

Mint ki bíbor alkonyon mereng,
úgy vesz körül a csend:
távolról jön, messzire néz,
és részemmé lesz az egész.

Mint ki bíbor alkonyom mereng,
keresem magam idebent:
a gyermeket, a hirtelen kamaszt,
mindig mást és mindig ugyanazt.

Mint ki bíbor alkonyon mereng,
és istennek földi mása itt,
beköltözik a lelkembe a rend,
és csend szálakból szövi álmait.

Kelemen Dávid

Történész

Házszámozás egykor és most: az 1959-ben bevezetett számozási rendszer és előzményei

A 2024-es esztendőben ismét Sopronkövesd történetével kapcsolatos eseményekről, érdekességekről olvashatnak a kedves Olvasók. Az alábbiakban a hatvanöt évvel ezelőtt, 1959-ben bevezetett, ma is használatos házszámozásról.

II. József rendelete értelmében Kövesden 1785. május 28-án kezdték el a házak számozását. Ebben az időben a falu „felső", Sopron felőli vége a vendégfogadó (a mai Fehér Csárda) melletti háznál és a szemben lévő Szent Antal-szobornál, az „alsó", Lövő felőli vége pedig a nyugati házsoron a Kismajor bejáratánál (később Felszabadulás, majd Akác utca), a szemben lévő keleti oldalon pedig az ún. Rigli-köznél volt. A páratlan és páros oldalt nem különböztették meg. Egészen az 1950-es évek végéig ez volt az alapja a lakóépületek számozásának. A Sopron felőli keleti házsoron indult, és haladt Lövő felé, majd itt a keleti faluvégen ért véget, és folytatódott a nyugati oldalon, Sopron irányában. A vendégfogadó (a Fehér Csárda elődje) mellett haladt tovább az Undi utca egyik oldalán, majd a másikon visszatért a Fő utcába, és folytatódott a soproni faluvég felé. (Sokáig az Undi utca volt Kövesd egyetlen mellékutcája, a lózsi út mentén ugyanis nem épültek lakóházak.) A számozási rendszer hibája volt, hogy ha új házak épültek a falu szélén, módosítani kellett. Nagyobb rendezésre az 1920-as években került sor, amikor a földosztást követően két új utcában, a Langárban és az Újszeren (Új utcában) is megkezdődtek az építkezések. Az 1945-öt követő házhelyjuttatások következtében további, korábban mezőgazdasági művelés alatt állt területeket építettek be: a lózsi út egy részét, a vasúttal párhuzamos utcát, a Kismajor felé vezető utat, valamint az úgynevezett Újtelepet. Az 1949-es népszámlálás nyilvántartó íve szerint a házszámozás a Liliomszerből indult (1–7.), majd a Fő utcában 8. számmal folytatódott, és haladt tovább a keleti oldalon. Nagyjából a mai Kossuth Lajos u. 190. és 191. számú házaknál volt ekkor a falu vége, és itt „fordult át" a házszámozás a nyugati házsorra, majd folytatódott Sopron irányába, a 124. számot viselő Kismajor közbeékelésével. A Fő utca 178. szám után következett az Undi utca számozása (179–215.), majd a 216–233. számok ismét a Fő utcára vonatkoztak. A 234–242. számmal jelölték az utcákon kívül eső vasútállomást, majorokat és egyéb uradalmi épületeket. Az 1920-as és '30-as években kiépült Új utca a 243–281. számot viselte, majd a 282–318. számmal ismét Fő utcai szakasz következett. A Langárban épült házakat (ekkor még csak az utca egyik oldalán) a 323–357. számmal jelölték. Az Újtelepen épült néhány ház az 1. a-b-c-cs-d jelölést kapta.

Részben a nehezen követhető azonosítás, részben az 1960 januárjában esedékes népszámlálás előkészületei miatt teljesen új alapokra kellett fektetni a korábban használt számozási rendszert. Az új házszámozás bevezetésével és az új utcák elnevezésével az 1959. január 23-án megtartott tanácsülésen foglalkoztak a község vezetői. A rendezés azért vált szükségessé, „*mert a fejlődés, illetve építkezések következtében az elavult korszerűtlen házszámozási rendszer teljesen lehetetlenné teszi azt, hogy hatósági szervek, idegen személyek kiismerjék magukat a község területén*". A javaslat szerint a házak egyik oldalon páros, a másik oldalon páratlan jegyű számot kapnának, és minden utca egyes számmal kezdődne. Az új házszámtáblák elkészítése darabonként maximum 25 forintba kerülne, amely összeg magában foglalná az előállítás, a szállítás, a kifüggesztés és a szükséges kataszteri, földhivatali eljárás költségét. A házszámozás és az új utcák kialakításának költségeit a lakóház-tulajdonosok és a bérlők lennének kötelesek viselni.

A községi tanács végrehajtó bizottsága előzetes javaslatot tett az új, szocialista szempontból is megfelelő utcanevekre, a döntést azonban a hozzászólásokat is figyelembe véve hozta meg. A 3/1959. számú tanácsi határozat értelmében december 31-i határidővel a következő döntés született: a Fő utcát Kossuth Lajos utcára, az Undi utcát Rákóczi utcára, az Új utcát Petőfi utcára, a Langár utcát Jókai utcára, a Kismajort Felszabadulás utcára, az Újtelep egyik utcáját Dózsa György utcára, a másikat Táncsics Mihály utcára, a Vasútsort Iskola utcára és Vasút utcára kell változtatni. A három major (Franciska, Lajos és Péter) elnevezésén nem változtatnak, a Liliomszer neve is megmarad, csupán a közterület besorolása változik meg Liliomszerről Liliom utcára.) Eredetileg a Langárt Ady Endre utcára szerették volna átnevezni, az egyik hozzászóló javaslatára lett Jókai utca. Az október 30-án megtartott tanácsülésen már arról számoltak be, hogy az új utcák és a házszámozások rendezési munkálatai befejeződtek, az utcajelző táblák és a házszámok mindenütt kifüggesztésre kerültek. A későbbi fejlődés következtében építették ki a Margaréta utcát és a Vörösmarty utcát, 2008-ban a Széchenyi-körutat, legújabban pedig a község Sopron felőli szélén kialakított új utcákat és lakótelepet.

Végül, egy kéréssel fordulok a sopronkövesdi lakosokhoz. Ha a házszámtábla lecserélésekor nincs szükségük a régi, 1959-ben készített alumínium táblára, ne dobják el. Szívesen fogadom a helytörténeti emlékeket, köztük a feleslegessé vált házszámtáblákat.

Forrás: *Az összefoglalás a szerző készülő községtörténeti monográfiájából származik. A források tételes feltüntetésére terjedelmi okok miatt nincs lehetőség.*

Fogyatékossági tanácsadás

Kik vehetik igénybe a fogyatékosságügyi tanácsadást?

A szolgáltatást fogyatékossággal élő személyek, hozzátartozóik, illetve a velük kapcsolatba kerülő szakemberek vehetik igénybe. Életkortól, a fogyatékosság mértékétől függetlenül gyermek, felnőtt vagy időskorú

- látássérült
- mozgáskorlátozott
- értelmileg akadályozott
- hallássérült
- halmozottam sérült
- autista személyek továbbá

egészségkárosodott, tartós betegséggel élő személyek hozzátartozóik és sajátos nevelési igényű gyermekek családjai. Abban az esetben is lehet fogyatékossági tanácsadóhoz fordulni, ha még nem igazolt a fogyatékosság, egészségkárosodás, de felmerül annak eshetősége.

Milyen segítséget nyújt a fogyatékosságügyi tanácsadás?

Információnyújtás a fogyatékossággal, egészségkárosodással, sajátos nevelési igénnyel kapcsolatos kérdésekben, elsősorban különböző ellátásokról, szolgáltatásokról. támogatásokról.
Ügyintézés, megfelelő intézmények, hivatalok, szervezetek, szolgáltatók felkutatása, szükséges nyomtatványok beszerzésének, kitöltésének, benyújtásának segítése.
Szociális készségek fejlesztése.
Igény esetén **klubfoglalkozás** és sorstársi csoportok szervezése, működtetése.

Igénybevétel módja

A tanácsadás igénybevétele önkéntes, az igényt telefonon vagy e-mailen lehet bejelenteni, amit a tanácsadó fogad. Szüksége szerint kerül sor a személyes találkozóra az igénylő otthonában, szakemberek esetén a munkahelyén vagy Sopronban a Család és Gyermekjóléti Ellátás Intézetének ügyfélfogadójában, illetve ügyfélfogadások alkalmával Fertődön, Fertőszentmiklóson és Lövőn a helyei Család- és Gyermekjóléti Szolgálatok helyiségében.
A tanácsadás ingyenes.
Sopronban és a Soproni járás településein elérhető.

Elérhetőségek:
Büki Lívia
fogyatékossági tanácsadó
Telefon: +36 30 234 8533 (munkanapokon 8.00 és 14.00 óra között)
E-mail: buki.livia@gyerko.hu

Intézmény:
Sopron és Környéke Család és Gyermekjóléti Ellátás Intézete
Család- és Gyermekjóléti Központ
9400 Sopron, Vasvári Pál u. 2/a
Telefon/Fax: + 36 99 524-361
E-mail: kozpont-sopron@gyerko.hu

Mint a mesében....

Egyszer volt, hol nem volt, de van és lesz és virágzik a határszélen, Isten ölében egy „zöldszívű” falu. Varázsereje van, bizton állítjuk, tapasztaltuk. Tizenegyen felkerekedtünk, hogy "látópontos" kirándulásra menjünk Sopronkövesdre! Meghívást kaptunk, illik elfogadni. Sokat próbált baráti társaság vagyunk, világutazók, mondhatni komoly emberek, afféle mindent látottak. Ezt hittük, míg nem láttuk Kövesdet.

Egy rövid hétvégét töltöttünk a „zöldszívű” faluban, Sopronkövesden. Elmeséljük, hogy mi mit láttunk, milyennek láttuk az Önök faluját. Talán, aki benne él, már megszokottnak, természetesnek tekinti, azt ami körülveszi, nem is gondolva arra, hogy ez másként is lehetne. De, aki ide látogat más vidékekről, annak feltűnik sok minden, ami máshol hiányzik.

Annak ellenére, hogy a házak, épületek a gazdájuk egyediségét tükrözik, mi egységet tapasztaltunk, ami a gondozottság és igényesség iránti érzékenységet üzeni az idelátogatónak. Kövesd vonzó élettérnek mutatkozik számunkra, hiszen a kulturális gazdagság, a sok szépség mellé a szociális és egyéb szolgáltatások biztonsága is társul. A falukép mellett tátott szájjal álltunk a középületek a bölcsőde, az óvoda, a Polgármesteri Hivatal, az Egészségház előtt. Az ott dolgozók szeretettel mutatták be munkahelyüket, záporozó kérdéseinkre készséggel válaszoltak. A tejautomata és a piac elkápráztatott bennünket, ahogy az ott történt beszélgetések is a lakosokkal. Pompás fogadtatás, befogadás élménye jutott nekünk, amit megfejelt a Tájház szombat esti programja. Vártak bennünket, ahogy a településről minden érdeklődőt, a fogadtatás, a műsor, az önkéntesek kedvessége olyan könnyűvé tette az ottlétünket, hogy észre sem vettük, hogy vendégek vagyunk, egyszeriben otthon lettünk. Itt sok minden kiderült számunkra, önkéntesek nélkül nem megy a közösségépítés, ahogy színvonalas rendezvények nélkül sem, ezt itt megkaptuk. Úgy láttuk, hogy a hitélet iránti igény is létező érzés, de a lokálpatriotizmus építő, gazdagító szelleme is áthatotta mindkét napunkat. Láthattuk az értékmentés minden formáját, épített természeti és kulturális oldalát, az ősök és a hagyományok tiszteletét, az ezekből épülő jelent és a jövő terveit, ami a kövesdiek kövesdiségét erősíti, életük fejlődését, gazdagodását segíti, összekovácsolja a falu lakóit. Az idelátogatók igazán jó érzéssekkel távozhatnak, azzal, hogy visszajövünk, mert van kikért, van miért, mert jó lehet itt élni, ahol megbecsülik a múlt örökségét, ahol bátran néznek szembe a jelen kihívásaival, ahol hisznek magukban az emberek és vállalják a jövőjükért való küzdelmet.

Megemlítem, hogy feltűnt, minden beruházás, fejlesztés igényesen kivitelezett, lakosságbarát, ízléses, mint pl. a játszótér, a járdák, a parkok, a középületek stb. Különösen megkapó a sok fából faragott szobor. Ezek is e falu egyedi kuriozitásai között nyugtázhatók. Ha ezt látom, ebben élek, azt hiszem, természetes, hogy megbecsülöm, magaménak érzem.

Kedves kövesdiek! Mi így láttunk meg Benneteket, a falutokat ezen a szívet, lelket felderítő hétvégén.

Aztán a Meseösvény és az Agghegy látogatása is felejthetetlen élmény volt számunkra. Semmi hivalkodás, minden csak úgy belesimult a környezetbe, ahogy a rókadombok, a hódtelepek által kialakított élettér is. Derűs mosolyokat csalt arcunkra a sétautat szegélyező fából alakított mesefigurák gazdag gyűjteménye, a szórakoztató oktatótáblák mókás kivitelezése, de az egyedi műalkotással kiépített keresztút is megfogta lelkünket.

Sok sétáló, kisgyermekes, napsütést, látványt élvező csapattal találkoztunk, ahogy serény szőlőmetsző gazdákkal is, mert az életnek menni kell. Igen, de nem mindegy hogyan, így jó, ahogy Önöknél tapasztaltuk! Láttunk egy folyamatot, a falu fejlődését, ami a jó életet, együttélést biztosítja.

Köszönjük a Franciska major dolgozóinak a készséges viselkedését, a lakosoknak a jó hangulatot, barátságos beszélgetést, az önkénteseknek, segítőknek a mindenféle jót, amiben részesültünk. Fülöp Zoltán polgármester úrnak köszönjük, hogy idejét ránk szánta és szeretettel, lelkesen bemutatta az élhető, éltető, élő zöld szívű falut, Sopronkövesdet.

Mi a zöld szív mellé pirosat is tennénk, mert itt tényleg a falujukért dobognak a szívek. Gratulálunk a Látópont cím elnyeréséhez! A mesémnek vége, de örömmel visszajövünk tekintetünkkel bíztatni e csodálatos falu további kibontakozását.

Szeretettel, őszintén:
***Kristóf Mariska** Jásdról*
és barátai Budapestről, Győrből
Biztosan visszajövünk!

A Nefelejcs óvoda új konyhája

Már az óvoda bővítésekor terveben volt, hogy valamikor egy új konyhát kap az óvoda a régi kicsi helyett. A tervek végre megvalósulni látszanak: elindult az 186 millió forintos beruházás, amellyel új, korszerű és nagyobb konyhát kap az óvoda. A fejlesztéshez szükséges forrást a Győr-Moson-Sopron vármegyei területfejlesztési keretből nyerte el az önkormányzat.

Az így felszabaduló helyen fejlesztő csoportszobákat alakítanak ki. A fejlesztésnek több hozadéka is van: növelik a teret, új csoportszobák lesznek, ezzel együtt nő az intézmény kapacitása is, azaz több gyermek befogadására lesz lehetőség. Másrészt a konyha kitelepítésével megszűnnek a kellemetlen szagok a gyerekek tereiben. A beruházás teljes kivitelezése mintegy 2 évet vesz igénybe, tehát a fejlesztés várhatóan 2026 tavaszán fejeződik be, akkor vehetik birtokba az új, korszerű konyhatechnikával felszerelt konyhát.

A konyha fejlesztését az is indokolja, hogy a Sopronkövesden működő köznevelési intézményekbe - bölcsőde, óvoda, iskola - nem csupán sopronkövesdi gyerekek járnak, hanem sokan a környékbeli településekről is. Másrészt a falu lélekszáma is folyamatosan növekszik, egyre több az itt letelepedni, családot alapítani szándékozó fiatal pár.

Téltemető-túra, avagy az ember és a természet varázslatos találkozása az Agghegyen

Országunk minden régiója büszkélkedhet a téltemetés egy-egy rá jellemző sajátosságával. Nekünk, sopronkövesdieknek és a környékbelieknek a legjelentősebb szimbólum nem más, mint a téltemető névre hallgató, sárga színű, védett növény. Minden év februárjában szervezett túra indul a település határában magasodó Agghegy azon tisztásához, ahol e kedves kis kikeletnyitó virág - aranyló szőnyeg látszatát keltve - terül el az avaron. Az idei túrához jómagam is csatlakoztam, bár be kell vallanom, az előző napi esőzés kissé elbizonytalanított. Végül a friss levegő, a mozgás, a társaság, a kikapcsolódás, a természet, az erdő és a kultúra iránti igény többet nyomott a latban, mint némi sárdagasztás. Emlékeim között hiába kutattam az után, mikor örültem annyira, hogy tömött busz utasa lehetek. Soha. Most azonban már az indulás pillanatát is felemelőnek éltem meg ennyi örömteli, zöldszívű túratárs között. Undon Pintér Tamás polgármester úr és segítői fogadtak bennünket. A szívélyes vendéglátást követően a helyi természetbarátokkal kiegészülve közel 130 fő indult útnak Fülöp Zoltán polgármester úr vezetésével, hogy több rövidebb megállót beiktatva, kulturális, történelmi és ismeretterjesztő „morzsák” kíséretében megtegye a 11 kilométeres erdei utat Undtól a sopronkövesdi kotecsi-parkerdőhöz. Adódtak nehezebben járható, felázott szakaszok, de a túrázók többsége rutinosan vette az akadályokat és habár kissé megfáradva, mégis elégedett és rácsodálkozó tekintettel értünk az aranyló virágtakaróval borított erdei tisztáshoz. Számomra a látvány még mindig megunhatatlan, sőt varázslatos.

De rajtam kívül még sokunkat ámulatba ejtett ez a szépség, s az egész miliő. A házigazdák is kitettek magukért, hiszen terülj-terülj asztalkával várták a megfáradt vándorokat. Részemről nagy tisztelet vívott ki az a pár gyerkőc, akik 6 éves koruk ellenére aktívan teljesítették a távot. De ugyancsak jó volt látni a vidám fiatalokból álló kisebb csoportot, vagy a Sopronból és Hegykőről érkező idősebb korosztályt. Az út során közvetlen és kötetlen beszélgetések, magasabb röptű eszmecserék is zajlottak, barátságok mélyültek, s talán még újabb ismeretségek is szövődtek. A végállomáson a jó ebédhez nótaszó párosult. Népzenei csokorral kedveskedett nekünk a Fajkusz Banda. Akiben maradt annyi szufla, még táncra is perdülhetett a ritmusos dallamra.

A természet újfent csodát művelt. Azon a február 24-i napon ott, a parkerdei tisztáson, egy tetemes létszámú csoport szíve dobbant egyszerre, szája húzódott mosolyra, s megannyi szempár váltott csillogóra az aprócska téltemető varázslatos látványától. Köszönet az élményért, az értékes emlékért!

Bánfi Tünde

Szollár Enikő

KKE elnök

Kövirózsa Kulturális Egyesület

„Ide lábam, ne tova, ne a szomszéd faluba,
'Mer a szomszéd faluba nincs ilyen jó muzsika!"

Az Új évet is aktívan indította egyesületünk, hiszen már január elején népzenei citerás kurzuson vehettek részt az érdeklődők, ahol Dudás Klárától, a Zeneakadémia tanárától tanulhattak a gyerekek kiváló összeállításokat. Ezt követően a hónap végén a Cifraszűr néptánccsoport szervezésében az immáron hagyományos farsangi táncházba látogathattak el a gyermekek és felnőttek egyaránt, ahol az egész estét végig muzsikálta a sárvári Herpenyő zenekar, táncokat pedig Linczenbold Maximiliántól és Tóth Verától tanulhattak a résztvevők.

Az év további része is legalább ennyire izgalmasnak ígérkezik, sok-sok programmal készülünk, ahova nagy szeretettel várunk mindenkit.

Húsvét előtt a néptánccsoport szervezésében várjuk a kreatívkodni vágyókat kézműves délutánra, ahol igyekszünk majd többek között különféle tojásfestő technikákat bemutatni.

Áprilisban harmadik alkalommal szervezzük meg a Kövirózsa Népdaléneklési és Népzenei versenyt, ahova idén már a megyén kívülről is érkeznek általános iskolás gyerekek a falunkba. Szólóhangszer, szólóének, zenekar és énekegyüttes kategóriában szakmai zsűri előtt mérhetik össze tudásukat. Az énekegyüttesünk és szólistáink ebben az évben is megyei és országos versenyeken is képviselik az egyesületet. A „Fújdogál a szél" nemzetközi népdaléneklési versenyre, a „Fehér galamb" országos népzenei versenyre már neveztek a fiatalok. Indul Vass Lajos népzenei verseny következő ciklusa, amin szeretnénk idén is részt venni. Májusban – ahogyan korábban is – ismételten megszervezzük a májusfa-állítást, majd a kitáncolást is.

A pünkösdi nagyműsor egyesületünk fontos eseménye, hiszen ekkor mutatja be minden csoport az egész évben tanultakat a nagyérdeműnek a Pünkövesd programsorozat keretein belül. Idén is várjuk majd a jelentkezőket a pünkösdi király és királyné választásra.

Néptánccsoportunk idén ünnepli megalakulásának 10. évfordulóját, így június 15-én különleges műsorral készülünk, amelyen a környékbeli tánccsoportok is bemutatkozási lehetőséget kapnak.

Ebben az évben is lesznek citerás táborok. Napközis tábor Sopronkövesden július 8–12-ig, ottalvós tábor pedig július 29 – augusztus 2. között. Az egyesület néhány tagja (mind citera, mind néptánc) képviseli Sopronkövesdet a Művészetek Völgyében is július végén.

Természetesen a KÖN sem marad néptánc és citera dallamok nélkül. Szeptember végén pedig, a sok pozitív visszajelzésnek köszönhetően, ismét megrendezzük a vásári forgataggal egybekötött Mihály-napi táncházunkat. A hagyományokhoz hűen idén is szeretnénk megszervezni Luca-napi koncertünket, valamint az adventi táncházat is.

Többen kérdezték, kérdeztétek, hogy milyen csoportokhoz lehet csatlakozni: jelenleg az egyesületen belül citera, népdalkör, néptánc kategóriában működnek csoportok, kisebb kihagyás után februártól újraindult a felnőtt citerazenekar népdalénekléssel, ahova még továbbra is várjuk a lelkes csatlakozni vágyókat (Horváth Krisztinánál lehet érdeklődni). Nagy sajnálatunkra a hímzőkör ez évtől elköszönt az egyesülettől, ezúton is köszönjük nekik a sok mesterművet, a csodálatos kiállításokat, a viseleteket, amit az ő hímzéseik díszítenek.

Őrizzük együtt hagyományainkat ez évben is!

KAZINCZY PÉTER

KERTÉSZ

Növénytársítások

Akár kicsi, akár nagy a kertünk: komplett ökológiai rendszert kell elképzelni mögé. Mivel a kertben is minden mindennel összefügg, a legkisebb kerti munkával is hatással vagyunk a környezetünkre. A növények optimális fejlődéséhez optimális körülményeket érdemes biztosítani, úgy, hogy figyelembe vesszük a környezet többi elemét is: madarakat, csigákat, rágcsálókat, hasznos rovarokat, háziállatokat vagy épp magunkat, embereket. A beporzó rovarok fontosságához nem férhet kétség, de ne feledkezzünk meg az egyéb hasznos rovarokról sem, mint a fürkészdarazsak, a ragadozóatkák vagy a fátyolkák és katicabogarak. Nekik is ideális helyet kell teremteni ahhoz, hogy hatékonyan tudjanak dolgozni.

A növények egymásra illóolajokkal és más kémiai anyagokkal hatnak. Ha jól társítjuk a növényeket, akkor az illóolajok pozitív hatását ki tudjuk használni. Tipikus példák, hogy a rózsalevéltetveket a bokrok alá ültetett levendulatövek illata, míg a paradicsom fekete levéltetveit a bazsalikom hatóanyaga üzi el.

A talaj egészsége és a növények jólléte, a termés fokozása, a betegségek megelőzése érdekében eredményesen alkalmazhatóak a vetésváltások és a növénytársítások. A vetésváltás tervezésekor a növények egymás utániságát, a növények tudatos társításakor pedig az egymásmellettiségüket tartjuk szem előtt. A megfelelő növénytársítás már régóta használatos fogás. Egymáshoz illő növények csoportba ültetésével olyan növényközösségeket hozhatunk létre a konyhakertben, amelyek segítik, védik, támogatják egymást. A kártevők, kórokozók távoltartásán túl odacsalogatják a hasznos, beporzó rovarokat és a kártevők természetes ellenségeit is; más fajok pedig összegyűjtik, ezáltal megkönnyítik a növekedéshez szükséges tápanyagok felvételét. Ugyanakkor vannak kedvezőtlen társítások is, amelyeket célszerű elkerülni, pl. a burgonyát és paradicsomot ne ültessünk egymás mellé, mert a kártevöik és kórokozóik azonosak. A cukkini és az uborka is hatalmas gyökérzetet fejleszt, ezért akadályozzák egymás növekedését.

Észak Amerikában évszázadokon át, sok indián törzs termelt kukoricát, babot és tököt. A három növényt törzsi kertészeik úgynevezett „három nővér” társításban ültették. A tök a talajnak árnyékolást, a kukorica a babnak támasztékot, a bab mindkettőnek értékes tápanyagokat szolgáltatott a nitrogén-megkötő gyökérgümők segítségével.

A zeller hatóanyagai elzavarják a káposztafélék rovarkártevőit (káposztalepke, földibolha), a bimbóskel pedig a zellerrozsda ellen hatásos. A sárgarépa és **kapor** magokat együtt vetve a kapor segíti a sárgarépa kelését és a csíranövényeket megtámasztja, illóolajaival védi a répát. **A bazsalikom nem csupán kíváló füszere a paradicsomnak, hanem a paradicsom tövek között nevelve** védi azt a gombabetegségektől és mivel mágnesként vonzza a beporzó rovarokat, ezáltal javítva a kötődést. Èrdemes tehát bazsalikomot a kert több pontjára ültetni. A paradicsomsorok közé ültetett hagyma illóolajával riasztja a kártevöket, a metélöpetrezselyem, pedig növeli a bogyók aromáját. **A salátát érdemes a káposztafélék közé ültetni, mert segít távoltartani a** földibolhákat. **Ültessünk fokhagymát** a szamócák közelébe, hogy a fonálférgeket és a gombabetegségeket távol tartsuk. A hagymaféléket váltakozva ültessük a sárgarépával, ugyanis a hagymák a répalegyet tartják távol, cserébe a répa hatóanyagai elrisztják a hagymalegyet. **Ültessünk másodveteményként facéliát, azon kívül, hogy elüzi a fonálférgeket kíváló méhlegelö is. Vessünk körömvirágot vagy büdöskét** a zöldségek, vagy a szamóca mellé akár szegélynek, akár ágyásokba, mert védenek a fonálférgek ellen, és vonzzák a hasznos rovarokat. Egy kis odafigyeléssel, maximálisan ki tudjuk használni a természet által tálcán nyújtott lehetöségeket, amivel lényegesen tudjuk csökkenteni a kórokozók és kártevök elleni védekezésre fordított idöt és energiát. Nem is beszélve arról, hogy így minimális vegyszerhasznált mellett tudjuk ellátni a családi konyhát.

Irodalomjegyzék:

Gertrud Franck - Öngyógyító kiskert
Wolfram Franke - Biokert - Az öngyógyító vegyeskert
Dr. Sárközy Péter - Haraszti Nóra - Növénytársítások (Rokonszenv és ellenszenv a növények között)
Peter Sowa - A Biokertészkedés elvei, módszerei, irányzatai
www.agroinform.hu
www.agrarszektor.hu

	Mit mivel?		
	Főnövény	Kedvező társnövény	Kedvezőtlen szomszéd
1.	bokorbab	káposztafélék, paradicsom, saláta, cékla, mángold, retek, uborka, zeller, tépősaláta	édeskömény, futóbab, hagyma, póré
2.	borsó	burgonya, zeller, káposztafélék, sárgarépa, retek, rebarbara, saláta, spenót	bab, póré, paradicsom, hagyma
3.	burgonya	lóbab, bokorbab, torma, borsmenta, spenót, korai káposzta	zöldborsó, cékla, saláta, zeller, paradicsom
4.	cékla	káposztafélék, saláta	burgonya, mángold, spenót
5.	cukkini	vöröshagyma, karósbab	uborka
6.	csemege kukorica	bab, facélia, spenót, tök, uborka, zöldborsó	-
7.	endívia	édeskömény, káposztafélék, sárgarépa	-
8.	édeskömény	saláta, endívia, uborka	bab, karalábé, paradicsom
9.	fejes saláta	bab, kapor, zöldborsó, uborka, karalábé, káposzta, hónapos retek, retek, feketegyökér, spenót, paradicsom	kerti zsázsa, petrezselyem, zeller
10.	feketegyökér	bab, hónapos retek, káposzta, póré, retek, saláta	-
11.	fokhagyma	paradicsom, eper, uborka, póré, sárgarépa, gyümölcsfák, rózsa, hagyma	bab, káposztafélék
12.	futóbab	borsikafű, büdöske, cékla, körömvirág, saláta, spenót, uborka, zeller	bokorbab, hagyma, póré, zöldborsó
13.	hagyma	fokhagyma, gyümölcsfák, kapor, majoranna, paradicsom, rózsa, saláta, sárgarépa, uborka	bab, káposzta, póré, zöldborsó
14.	hónapos retek	bab, eper, feketegyökér, paradicsom, saláta, sárgarépa, zsázsa	cukkini, uborka
15.	kapor	sárgarépa (segíti a fejlődését)	-
16.	káposzta	bab, cékla, paradicsom, uborka, borsó, zeller	káposztafélék, ibolya, repce, hagyma, fokhagyma
17.	karalábé	spenót, retek, saláta, borsó	édeskömény
18.	karósbab	paradicsom, fejes saláta	bokorbab, borsó, hagyma, édeskömény
19.	petrezselyem	paradicsom, hagyma, spenót, retek, eper	fejes saláta
20.	retek	kerti zsázsa, karalábé, spenót, bokorbab, borsó, sárgarépa, petrezselyem, paraicsom	uborka
21.	sárgarépa	borsmenta, fokhagyma, retek, borsó, paradicsom, vöröshagyma	borsmenta, sárgarépa
22.	spenót	káposztafélék, retek, fehérrépa (távol tartja a tetveket), bab (megköti a nitrogént, így segíti a gyors növekedést)	mángold, cékla
23.	zeller	hagyma, bab, spenót, káposzta, uborka, paradicsom, karalábé	burgonya, kukorica
24.	uborka	bazsalikom, kapor, édeskömény, fejes saláta, zeller, spenót, futóbab, hagyma	retek

VIRÁGH IMRÉNÉ KATI

VÉDŐNŐ

Kisgyermekkori nyelvtanulás

Sopronkövesden egyre nagyobb népszerűségnek örvend a védőnő vezette Baba-Mama Klub. Az anyukák kérésére ettől az évtől már nem csak havi egy alkalommal, hanem kétszer, minden hónap első és harmadik szerda délelőttjén találkozunk az Alkotóházban. Ezek az alkalmak remek lehetőséget nyújtanak a közösségbe még nem járó kisgyermekeknek a szocializációra, anyukájuknak ismerkedésre, tapasztalatcserére. A kötetlen játékon, beszélgetéseken túl igyekszem ezeken az alkalmakon tartalmas programokkal, fejlesztési lehetőségekkel is megismertetni a szülőket, élményt nyújtani a kicsiknek. Januári vendégünk a soproni Csibecsoda Nyelvi Tanodából, a Babybell és Roly Poly Gyerek Angol Sopron csoport vezetője, Némethné Pócsi Zsanett angol nyelvtanár kisgyermekkori nyelvoktató, bölcsődepedagógus volt. Zsanett néni élvezetes foglakozása elvarázsolta a kicsiket és anyukáikat egyaránt, amit nagyon szépen köszönünk.

Megkérdeztem, miért érdemes ilyen korán elkezdeni az idegen nyelvvel való ismerkedést? Milyen módszerekkel lehet ezt elkezdeni? Ezt válaszolta:

A baba-mama és kisebb ovis csoportokban „nyelvfürdőzünk” a gyerekekkel és a szülőkkel, azaz dalokon, mondókákon keresztül, tevékenységekbe és játékokba ágyazva ismerkedünk az angol nyelvvel. Rengeteg kellékkel ritmushangszerekkel, bábokkal, elevenítjük meg, s játsszuk el közösen a mondókákat és dalokat, hiszen a módszertanunkban a szemléltetésnek kulcsszerepe van. Valójában a baba-mama csoportok órái nagyon hasonlítanak a magyar nyelvű, ennek a korosztálynak szóló foglalkozásokhoz, hiszen itt is a ritmuson, dallamokon van a hangsúly, mondókákon pl. lovagoltatók, tapsoltatók, gyermekdalokon keresztül sajátítjuk el az idegen nyelv alapjait. A hatékonyság és a családias légkör érdekében kis létszámú csoportokkal dolgozunk, ez lehetővé teszi, hogy egyesével is mindenkire kellő figyelem jusson. Azok, akik ilyen pici korban és koruknak megfelelő módszerekkel találkoznak egy idegen nyelvvel, számukra természetessé válik annak hangzása és maga az a tény is, hogy egy dolognak több neve is lehet. A gyermekek agya olyan, mint egy kis szivacs, látnak és hallanak dolgokat, amiket befogadnak és aztán minden erőfeszítés nélkül lemásolják. Ezt a lehetőséget használjuk ki a foglalkozásokon, valamint azt, hogy a nyelvi gátlások sem alakultak ki még ebben a korban, igy bátran próbálják utánzással elsajátítani, amit látnak és hallanak. A foglalkozásoknak nagyon jó közösségépítő hatása is van és a kicsik szociális készségei is fejlődnek. A kisgyermekkori csoportos foglalkozások előnye még, hogy a gyerekek ovis és iskolás korukban is együtt tudják folytatni a nyelvtanulást és ezek a kis csoportok nagyon össze tudnak nőni, a gyerekek megismerik, megkedvelik egymást így a csoportdinamika is nagyban segíti hosszútávon a közös „munkát”.

Az otthoni gyakorlást segíti az eddig elkészült 3 Babyell dalos- mondókás gyűjtemény. Óvodásoknak már használható Babybell angol Munkafüzet, melyekhez hanganyag is tartozik.

Akit érdekel ez a lehetőség keresse fel a Babybell és Roly Poly Gyerek Angol Sopron facebook oldalát.

Mi, az „idősebb korosztály”, akik már csak felnőtt korunkban találkoztunk az idegen nyelv ismeretének hiányából fakadó hátrányokkal, kiszolgáltatottsággal, tudjuk, mennyivel jobb lett volna gyermekkorban megtanulni bármelyik idegen nyelvet, mennyivel könnyebben boldogulnánk globalizált világunkban, A következő generációnak ez már elengedhetetlen lesz, teremtsünk erre minél korábban lehetőséget nekik.

(Fotó: Csobecsoda Tanoda Facebook oldaláról)

Az év folyamán is hasonló hasznos programokkal várok minden Babát ás Mamát a Klubba.

/Programok a 21. oldalon!/

Baba-Mama Klub 2024 első félév programterv

Dátum	Téma	Előadó
2024. 01. 03.	Évindító, igényfelmérés	Védőnő
2024. 01. 19.	Baby Bell angolos játszócsoport foglalkozás	Némethné Pócsi Zsanett angol nyelvtanár, bölcsődepedagógus
2024. 02. 07.	Farsangi jelmezes játszóház	Védőnő
2024. 02. 21.	Sminktanácsadás anyukáknak, gyerekeknek játszóház	Fülöp Vivien kozmetikus
2024. 03. 06.	Mozgásfejlesztés lehetőségei	Szabóné Kovács Ágnes gyógytornász, Dévény terapeuta
2023. 03. 20.	Tavaszi húsvétváró játszóház	Védőnő
2023. 04. 03.	Előadás: A szobatisztaságra szoktatás praktikái	Védőnő
2024. 04. 17.	A Föld napja - Gyertek zöld ruhában, mert a zöldszívű faluban a legkisebbek is zöldek + anyák napi ajándék készítés kézműves foglalkozás.	Védőnő
2024. 05. 03.	Életfalevél-avató ünnepség	Védőnő
2024. 05. 15.	Szenzomotoros torna a Meseösvényen	dr. Arany Virág Gyermekorvos erdei szenzomotoros fejlesztő
2024. 06. 05.	Beszélni jó foglalkozás	Kránitzné dr. Szabó Ágnes logopédus
2024. 06. 19.	Játszótéri piknik az egészséges táplálkozás jegyében	Védőnő

A programok sorrendje és tartalma változhat, az érintettek a Nagylózs-Sopronkövesd Védőnői szolgálat Baba-Mama Klub facebook csoportjában tájékozódhatnak.

55 ÉV EMLÉKEI

55 éves osztálytalálkozót tartottunk Sopronkövesden. A régi osztálytermeket bejárva az új részt is megnéztük, és őszinte elismeréssel nyugtáztuk, hogy fantasztikusan fejlődik az iskola. Köszönjük szépen Wittmerné Kovács Enikő zongorajátékát, amellyel emelte a találkozó hangulatát. A temetőben az időközben meghalt osztálytársainkra, osztályfőnökünkre, tanárainkra emlékeztünk.

Az Alkotóházban tartott vacsora mellett felidéztük a diákkori emlékeket. Köszönjük szépen Schweitzer Kornél iskolaigazgató úrnak, hogy megtisztelt bennünket és tájékoztatást adott az iskola előtt álló tervekről, feladatokról. Búcsúzáskor minden jelenlévő Emléklapot kapott és megegyeztünk abban, hogy ezentúl minden évben találkozunk.

Visi Zoltánné

PROGRAMELŐZETES

2024. május 1 – jén A „Hungarikum túra napkeltétől napnyugtáig” rendezvényen a HuNKuN DaNCe tánccsoport és Horváth Meggie is szórakoztatja majd az érdeklődőket.

2024. május 18 – 20-án a Pünkövesden: Agárdi Szilvi, László Attila, Écsi Gyöngyi, Ingajárat, Kollár-Klemencz Kamarazenekar, Pál Feri atya, Tóth Tünde és a Korál Tribute Zenekar lép fel.

2024. augusztus 18-án a Gasztropiknik fellépői: Dánielfy Gergely és a Mohikán.

Molnár Nikoletta Réka

Méhecske csoport vezetője

Farsangi dinom-dánom a bölcsiben

Az évet vidáman kezdték a bölcsődénkbe járó gyermekek. A téli szünet után a karácsonyi élményeket örömmel osztották meg velünk. Az első héten új kisgyermek került a Méhecske csoportba. Kolos hamar megszokta a bölcsődei mindennapokat, így ő is aktív résztvevője már a kis közösségünknek.

A téli hangulatot hamar felváltotta a farsangra való készülődés. A gyerekek örömmel segédkeztek a dekorálásban, bohócok és álarcok is készültek.

Színes dekorációkkal díszítettük a csoportszobákat. A bölcsődei farsangra a bölcsődébe járó gyermekek szülei is hivatalosak voltak. A gyerekek izgatottan érkeztek, alig várták, hogy büszkélkedhessenek a jelmezeikkel.

A farsangi bálon igazán változatos és ötletes kreációkban érkeztek a gyermekek. A fiúk inkább lovagnak, tűzoltónak, űrhajósnak öltöztek. A lányok között voltak hercegnők és különféle állatok is. A zene és a dinom-dánom mellett játékokkal szórakoztattuk a családokat, majd tombolát is sorsoltunk, amit a mindenki nagyon izgatottan várt.

Igazán eseménydúsan telt a délelőtt, és reményeink szerint varázslatos közös élményekkel gazdagodtak a családok.

Így a téli időszak vége felé, ha az időjárás engedi, a szabadban töltjük a délelőtti órákat. A gyerekek aktívan játszanak az udvaron, sokat mozognak, motoroznak és csúszdáznak. Együtt várjuk a tavaszt és készülünk a húsvétra. Nyuszis énekekkel, tojásfestéssel és különböző tavaszi foglalkozásokkal gazdagítjuk a gyermekek mindennapjait.

A bölcsődei beiratkozás a következő nevelési évre folyamatosan lehetséges. A felvételi kérelmeket minden munkanap 8 óra és 12 óra között lehet leadni bölcsődénkben. Az ellátási terület nemcsak Sopronkövesdre terjed ki, hanem várjunk a nagycenki, ebergőci, röjtökmuzsaji és pinnyei gyermekeket is.

Nyílt napot is szervezünk júniusban, így a hozzánk érkező családoknak lesz lehetőségük egy kicsit jobban belelátni a bölcsődei hétköznapokba.

Minden kedves Olvasónak örömteli tavaszt kívánunk!

Donászy Magda

Hóvirág

– Hóvirágom, virágom,
mi újság a világon?

– Véget ért a hosszú tél,
simogat az enyhe szél,
melegebben süt a nap
újra szalad a patak.
Hallottam a cinegék
kikeleti énekét,
tavasz jár a határon.

– Ó, be szép ez virágom!

PÜNKÖVESD
2024. MÁJUS 18–20.

Programtervezet

Szombat

10⁰⁰ Kövirózsa nagyműsor
14⁰⁰ Agárdi Szilvi koncertje
15⁰⁰ László Attila koncertje
16⁰⁰ Nagyapám Frank Sinatra – Szabó Tibor zenés színdarabja
18⁰⁰ Korál Tribute Zenekar koncertje
20⁰⁰ Ingajárat Zenekar buli

Vasárnap

10³⁰ Templom itt az erdő – Orbán György előadása
14⁰⁰ Óz a csodák csodája – DAL - Ma Musical és Zenés Színpad
14³⁰ Az élet és halál vize - Écsi Gyöngyi bábelőadása
17⁰⁰ Aknay Tibor irodalmi estje
19⁰⁰ Kollár – Klemencz Kamarazenekar: „A folyó” című nagykoncertje

Hétfő

10⁰⁰ Elszármazottak napja, zenél Váradi Albert
14⁰⁰ Tóth Tünde koncertje
15⁰⁰ Csórics Balázs műsora
18⁰⁰ Káplán György koncertje a kápolnánál
19⁰⁰ Pál Feri atya előadása a kápolnánál

További tervezett programok:

Vasútmodell kiállítás
Moszkvics retro játékautó-kiállítás
Márkus Barbara – egészségudvar
Sárdy Barbara – Ének iskolája
Fafaragó tábor

Aknay Tibor

Hogyha volnál

Felhő volnék, eső volnál,
tükörben az arcom volnál,
jártamban a léptem volnál,
hogyha volnál.

Némaságban szavam volnál,
reménységben hitem volnál,
irgalomban kenyér volnál,
hogyha volnál.

Rőzse létben tüzem volnál,
halálomban hamvam volnál,
ölelésre karom volnál,
hogyha volnál.

Időtlenül időm volnál,
vándorúton társam volnál,
éjszakámban fényem volnál,
hogyha volnál.

Gyenge volnék, erőm volnál,
virág volnék, szirom volnál,
nem is volnék, mégis volnál,
hogyha volnál.

BOGNÁRNÉ SINKÓ MÁRIA

Isten akarata a gyógyulás

Az Evangélium szót úgy is ki lehetne fejezni, hogy az Üdvösségről szóló jó hír. Az Üdvösség szó, amit a görög *szódzó* szóból fordítottak le, megszabadulást, megtartatást, gyógyulást is jelent. Teljes megoldás minden problémára, nehézségre!

Jézus emberré lett és kínhalált szenvedett értünk, hogy a Sátán minden gyötréséből megszabadítson bennünket. A Sátán kínzásának egyik módja a betegség. Hívőként azonban nem kell átvennünk, visszautasíthatjuk a betegséget, mert ez nem a mi örökségünk. Mi Krisztus által új teremtmények vagyunk, Isten gyermekei, örököstársai Krisztusnak. Az Atya szeret bennünket, nem fegyelmez minket fájdalommal és szenvedéssel, mint ahogy mi se tennénk ilyet saját gyermekeinkkel. Isten akarata az, hogy minden ember egészséges legyen, és ha mégis megbetegedett, akkor gyógyuljon.

Az Ószövetségben úgy mutatkozott be népének:

„Én vagyok az Úr, a te gyógyítód" (2 Mózes 15, 26)

Jézus mindenkit meggyógyított

Jézus amikor itt járt a földön, mindenkit meggyógyított. Amikor visszatért az Atyához, tanítványaira hagyta a gyógyítás feladatát és képességét. Mennybemenetele előtt azt mondta tanítványainak: *„Akik hisznek bennem, azokat ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek (...) betegekre teszik a kezüket, és a betegek meggyógyulnak" (Márk 16, 17-18)* A tanítványok engedelmeskedtek a parancsnak és ők is meggyógyították a betegeket.

Jézus szavai nem veszítették el érvényüket 2000 év alatt sem. Most is felhatalmazza, sőt felszólítja a hívőket, hogy ha hisznek benne, akkor tegyék a kezüket a betegekre az Ő nevében, hogy azok a betegek meggyógyulhassanak.

Hittel legyőzhető a betegség

A Gonosz nem hagyott fel azóta sem azzal a tervével, hogy elpusztítson bennünket. Ő az, aki megbetegít minket különféle cselekkel és csapdákkal, amelyeket nem érzékelünk, és belesétálunk. Nekünk azonban hatalmunk van a betegség fölött. A hatalmunk gyakorlásához hitre van szükségünk, hinni Isten jóságában és hatalmában. A hit mozgásba lendíti Isten kezét, a hitünk kifejezi, hogy tőle várjuk a segítséget, ő a gyógyítónk. Hittel elkérhetjük és átvehetjük tőle a gyógyulást.

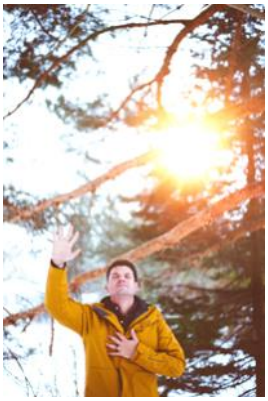

Jézus is erre biztatott minket: *„Ha énbennem maradtok és a beszédeim bennetek maradnak, kérjetek amit csak akartok, és meglesz nektek." (János 15, 7) „Mert aki kér, az kap (...)" (Máté 7, 8).*

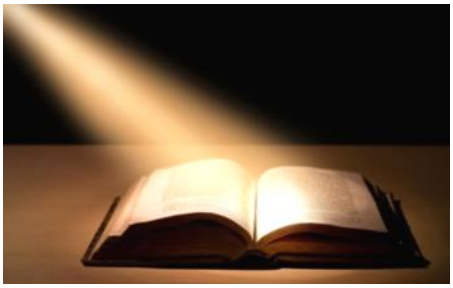

Járuljunk hát bizalommal Isten elé, hivatkozzunk azokra az ígéreteire, amelyeket szeretnénk, hogy beteljesedjenek az életünkben. Bízzunk az isteni gondviselésben, higgyük, hogy a kérésünk célba ér, és a megrendelt áldás, a gyógyulás a megfelelő módon és megfelelő időben megérkezik.

Isten szavaival imádkozzunk a gyógyulásért

Ha már imádkoztunk Istenhez a gyógyulásért, maradjunk meg hitben, hogy megtörtént, akkor is, ha még nem tapasztaljuk. Valljuk meg győzelmünket, tegyünk bizonyságot Isten gyógyítása mellett. A megvallás az, hogy ugyanazt mondjuk, amit Isten mond, mindig, minden körülmények között. A Biblia nyelvét beszéljük, azzal állunk ellen a Sátánnak, amit az Úr mond!

Az Ige szavaival valljuk meg, hogy: *„Az Ő sebei árán gyógyultunk meg." (1 Péter 2, 24); „Ő vette el erőtlenségünket, ő hordozta betegségünket" (Máté 8, 17);*

„Ő meggyógyítja minden betegségünket." (Zsoltárok 103, 3)

Soha ne mondjunk ki hitetlen, vagy kételkedő szavakat! És mi a teendő akkor, ha kevés a hitünk, ha nem tudunk elég erősen hinni? Akkor növelni kell a hitünket! Úgy növekszik a hitünk, ha olvassuk Isten beszédét. *„A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által." (Róma 10, 17)*

Az Ige élő és ható, valóságos hitet tud ébreszteni bennünk ha olvassuk, befogadjuk és megvalljuk. Isten Igéje a Szellem Kardja a kezünkben, ezzel a karddal romboljuk le a Sátán munkáját az életünkben.

Parancsoljunk a betegségnek

Jézus hatalmat adott nekünk arra is, hogy az Ő nevében ördögöket űzzünk. A betegség is gyakran szellemi eredetű, ahogy ezt a Bibliából tudjuk. *„Jézus megdorgálta a hideglelést (a lázat) – Péter anyósa esetében – és az elhagyta őt." (Lukács 4, 35).* Ugyanezt tehetjük mi is, ráparancsolhatunk a betegségre az Úr Jézus nevében, és annak el kell hagynia a testünket.

|Folytatás a 26. oldalon/

Farkasné Nyerges Andrea

Sopronkövesd új lakói

Póliscsák Orsolya és Baumgartner Roland

2019-ben jöttem Sopronkövesdre testvéremékhez azzal a céllal, hogy Ausztriában nyári munkát végezzek. Nyíregyházi származású vagyok. Óvodapedagógusként végeztem Sárospatakon. Jelenleg Ausztriában dolgozok, de a későbbiekben szeretnék itthon elhelyezkedni.

2022 novemberében ismertem meg férjemet, Rolandot az internet segítségével. Ő 5 éve hidegburkolóként dolgozik egy ausztriai vállalkozónál. A megismerkedésünk után nem sokkal összeköltöztünk, Sopronban laktunk albérletben. Előtte a férjem Vasváron élt, s onnan ingázott naponta Bécsbe. 2023-ban ezen a településen kötöttünk házasságot Kedvenc időtöltésünk ebben az időszakban a hirdetéseken látott házak felkeresése volt. Egy alkalommal Budapestre mentünk barátainkhoz, amikor útközben a hirdetőportál jelezte, hogy egy sopronkövesdi ház eladóvá vált. Rögtön felvettük az eladóval a kapcsolatot, s hazafele meg is néztük az ingatlant. Rolandnak is és nekem is nagyon tetszett, ezért rögtön lefoglaltuk. Ma már tudjuk milyen szerencsések vagyunk, hogy viszonylag zökkenőmentesen jutottunk az ingatlanhoz. Soproni tartózkodásunk alatt is gyakran jöttünk a testvéremékhez, hiszen nagyon jó programok vannak a faluban, amelyeken közösen részt vehettünk. A kirándulásokon kívül nagyon szeretünk kirakózni. Ezen kívül Roland – hobbiként – szívesen tölti a szabadidejét autók szerelésével.

/A Soporonkövesd új lakói a 26. oldalon folytatódik/

Sopronkövesd köszöni még:

A decemberi lapszámban kértük a sopronkövesdieket, hogy tegyenek javaslatot, kinek tartozik még a közösség köszönettel. Kaptunk egy szívmelengető, hálával telt levelet rengeteg ajánlással, melyet ezúton osztunk meg:

„...Továbbá mindenképp szeretném ajánlani köszönetnyilvánításra a falugondnokokat, valamint *Tóth Zsuzsát és Hangát*, akik hétköznapi s hétvégi munkája által csodás, tiszta ez a falu, és fantasztikusan szervezettek a programok. Szuper a könyvtár! A *polgármesterünket*, a *Képviselőket*, a *hivatali dolgozókat. Reisz Anitát, Németh Lajosné Margót, Czigányné Csillát, Kazinczy Péteréket*, a *piaci árusok kedvességét*, a *Nosztalgia fagyizót* a barátságos légkörért, a *szülőket* és a *polgárőröket* a biztonságos zebrai átkelésért, az *óvónőket* és a *dadusokat. Zolit* s *Mátét* és *Szilvesztert* a megható karácsonyi énekért a csárdában, s *Titeket újságszerkesztőket, cikkírókat*. A szuper kedves, alapos *fogorvosnőt* s *Gyöngyit* az asszisztensét, a védőnő *Katit*, *Mihócza Lacit* a mikulás napi szaloncukor meglepetésekért, s a záhonyiakat támogató csomagjainkat a rászoruló családokhoz eljuttató önzetlenségéért! *Dani Krisztit*, aki évek óta jelképes összegért tanítja a néptáncot a gyermekeinknek, míg mindenki más emel díjakat, ő így (is)segíti a családokat, gyerekeket! A Luca-napi műsorszervezéséért is!

Schweitzer Kornél igazgató úrnak s *társainak*, akik a kisfiúkra is gondolva elindították a foci edzéseket az ovisoknak. Az *SzM szülőknek* s más *szülőknek* a mikulás futáson és a Falukarácsonyon nyújtott segítségért, *Gyöngyi dadusnak,* aki SzM szülőként külön gondolt a tejmentes gyerekekre is és készített tejmentes gofrikat! Igazán kedves gesztus tőle! A *Cifraszűrösöknek* a fantasztikus táncházakat! *Menyhárt Ildikó és Csóka-Fülöp Dorin*a óvónőknek és segítőiknek a tájházi est meghitt hangulatát! *Fabi családot* a sok pluszért, amit a faluért tesznek. Stb.”

Magyarász-Tóth Krisztina

/Folytatás a 24. oldalról/

Ahogy a saját testünkben átvehetjük a gyógyulást, úgy másokat is hozzásegíthetünk a gyógyuláshoz! Olvasunk egy történetet a Bibliában, amikor egy holdkóros fiú apja jött Jézushoz a fia számára gyógyulásért. Jézus azt mondta neki: *"Ha tudsz hinni, minden lehet éges annak, aki hisz." (Márk 9, 17-31).* Itt Jézus nem a beteg fiút szólította fel hitre, mert ő nyilván nem lett volna erre képes, hanem az apját, aki felelős volt érte, aki közbenjárt érte.

Mi is ugyan így gyakorolhatjuk a hitünket mások, szeretteink, ismerőseink gyógyulásával kapcsolatban. Közvetítsük Isten gyógyító hatalmát embertársaink felé! Az Apostolok Cselekedeteiben azt olvassuk, hogy Isten Szelleme együtt munkálkodott Jézus tanítványaival, azért tudtak ők is mindenkit meggyógyítani. Kezdjünk el mi is, jelen kori tanítványok munkálkodni, hogy Isten Szelleme csatlakozhasson hozzánk.

Ha szükségünk van most gyógyulásra, mondjuk el hittel ezt az imát!

Mennyei Atyám!
Köszönöm Neked, hogy bűneimet és betegségeimet az Úr Jézus elvette rólam, és Ő maga szenvedett helyettem! Elfogadom a megváltást bűneimből és betegségeimből! Úr Jézus! Te vagy életem Ura! Te vagy az én gyógyítóm! A Te sebeid árán meggyógyultam, mert elvetted erőtlenségemet, és Te hordoztad betegségeimet! Köszönöm, hogy tökéletes egészséget rendeltél ki számomra! Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem nagy tetteidet!

Tartsunk ki ebben a hitben, és ha mégis jönne a kétség, vagy a fájdalom, valljuk meg újra és újra Istenbe és az Ő gyógyító erejébe vetett hitünket, egészen a teljes gyógyulásig.

Párkányiné Szalai Anita, Párkányi Szabolcs, Párkányi Beneditta, Párkányi Emilián, Párkányi Szimonetta

Mindketten alföldi születésűek vagyunk, én a gyermekkoromat Szolnokon töltöttem és 20 éve költöztem Sopronba a főiskola miatt, Anita pedig bajai születésű, 12 éve költözött Sopronba a főiskola elvégzése után. Feleségemmel 2017-ben ismerkedtünk meg a munkahelyünkön, mindketten a GYSEV Zrt-nél dolgozunk, Anita humán területen, én pedig a forgalom területén végzem a munkám.

Legnagyobb lányom Beneditta 12 éves, aki nagyon szereti a különböző táncstílusokban kipróbálni magát. Emilián fiam 10 éves, hobbija a foci, s a Harkai Alpokalja SE igazolt focistája. Legkisebb lányom Szimonetta 8 éves, szabadidejében nővéréhez hasonlóan leginkább táncolni szeret.

Az elmúlt időszakban Sopronban éltünk, ezalatt az idő alatt érett meg az elhatározás bennünk, hogy építkezni szeretnénk. Sokáig kerestük a számunkra ideális települést, fontos szempont volt, hogy a lakóhelyünk a munkahelyünkhöz közel legyen, és biztosított legyen a vasúti közlekedés is, illetve, hogy a település közösségébe be tudjunk illeszkedni.

A telekválasztás alkalmával a Franciska-lakóparkban lévő építési területek teljesen kielégítették igényeinket. Nagy örömünkre szolgál, hogy helyben találtunk egy igazán kedvező albérletet, amelynek köszönhetően az építkezéssel járó feladatokat, és a nem várt helyzeteket minél egyszerűbben és hatékonyabban meg tudjuk oldani. Ez alatt az idő alatt lehetőségünk van a falu lakóit is megismerni, és a helyi rendezvényeken is részt venni.

A falu környezete nem ismeretlen számunkra, mivel több kollégánk is itt él, akik nagyon sok jót meséltek a községről. Másrészt néhány évvel ezelőtt jómagam is a helyi focicsapat tagjaként sportoltam. Szabad időnkben nagyon szeretünk utazni belföldön és külföldön egyaránt. Mivel mindketten folyók vidékéről származunk, kedveljük az élővizeket és imádjuk a gasztronómiát. Feleségem nagyon szeret zumbázni és olvasni, számomra a futball ad lehetőséget a kikapcsolódásra, s hobbi szinten kispályás bajnokságokban is szívesen részt veszek.

HORVÁTH ELEONÓRA

„Gyuladiák” vitéz Somogyváry Gyula élete és munkássága

Egy ember, aki katona lett, s egy katona, aki ember tudott maradni...

A sopronkövesdi amatőr versmondók a Soproni TIT és az Őrvidék Ház meghívására december 2-án Sopronban vendégeskedtek, s mutatták be a Kövesden már nagy sikerrel előadott irodalmi összeállítást vitéz Somogyváry Gyula életútjáról. A költőt megszemélyesítő Papp Attila színművész magával ragadó, szuggesztív előadásmódjával idézte meg a költőt, így mutatva be vívódásait, szenvedéseit, emlékezéseit, mozgalmas életét.

A kétrészes irodalmi est narrációjából ismerhettük meg az író életútját a gyermekkortól a háborúkon és a fogságokon keresztül haláláig. Az egyes életeseményeket verseivel illusztrálták a versmondók. A nagy átéléssel előadott versek, a zenei kísérettel megszólaló nemzeti Himnusz, a Székely himnusz, az Erdély induló és a Szózat lélekemelő, maradandó élményt adott minden jelenlévőnek.

Vitéz Somogyváry Gyula volt országgyűlési képviselő, rádióigazgató, méltatlanul száműzött és elfeledett magyar író, költő halálának 70. évfordulója alkalmából felelevenítettük életét és munkásságát versein és prózáján keresztül. Megismertük a XX. századi magyar történelem első ötven, vérzivataros, viharos időszakát.

1895. április 21-én Freissberger Gyulaként született a Sopronhoz közeli Füles (Nikitsch) őrvidéki településen. Nevét az 1929-es vitézzé avatását követően magyarosító Somogyváry Gyula emlékezetét napjainkban kevés helyen őrzik, holott a XX. századi totális diktatúrákkal szembeni kiállása, valamint a pályája csúcsán - a két világháború közötti időszakban - alkotói munkáját övező rendkívüli népszerűsége okán méltó arra, hogy előkelőbb helyet foglaljon el közemlékezetünkben.

Aki a Gestapo és az ÀVH figyelmét is felkeltette, csak igaz magyar ember lehetett!

Az 1920-as évekre sorra jelentek meg verseskötetei, drámái, regényei. „Hűség” című drámája a „rongyos gárda” hőseinek állított emléket, és Sopronban is teltház előtt játszották. Soproni témájú regényei az „És mégis élünk” és „A város meg a sárkány”.

Váratlanul különleges találkozások színhelyévé is vált ez a rendezvény, ahol 3 nagy irodalmi személy 4 leszármazottja volt jelen egyidőben: a szervezők nem kis meglepetésére Somogyváry Balázs, az író dédunokája tisztelte meg jelenlétével az előadást, az est ötletgazdája és versmondó testvére Kazinczy Péter és Kazinczy Ferenc a történelmi Kazinczy család ma élő tagjai, valamint vendégeink között köszönthettük Vadnay Zsuzsa Berzsenyi-leszármazottat is.

Ötlet, forgatókönyvíró, rendező, narrátor:
Kazinczy Péter
Közreműködtek:
Papp Attila, a Soproni Petőfi Színház színművésze,
valamint a sopronkövesdi amatőr versmondók és hagyományőrzők

JÁTÉK

Ismerd fel!

Az alábbi képen egy apró részlet látható egy sopronkövesdi látványosságról, rendezvényről.

Ha kitaláltad, melyik nevezetességünket ábrázolja, küldd el a megfejtést a kovesdihermesz@gmail.com címre, vagy a 30/308-6375-ös telefonszámra, legkésőbb 2024. április 15-ig. A helyes megfejtők ajándéksorsoláson vesznek részt.

Az előző számunk megfejtése: Széchenyi grófi magtár
Nyertes: Zombó Péter, Pinnye

40 éve a kőfaragásban!
RUZSA KŐFARAGÓ

Tekintse meg RÁBAPATYI BEMUTATÓKERTÜNKET, ahol 1. osztályú minőség és kiváló szolgáltatások,
ÜGYFÉLBARÁT FOGADTATÁS, KEDVEZŐ ÁRAK
várják a hét minden napján.
Több évtizedes szakmai múlttal és tapasztalattal.

MÁRVÁNY • GRÁNIT • MÉSZKŐ

Síremlékek, urnás síremlékek, kripták, lépcsők, párkányok, pultok, kerítéslapok készítése.
Vállaljuk tovább síremlékek tisztítását.

MINTAKERTÜNK:
Rábapaty, 84-es főút mellett
30/530-2165, 30/470-2868
www.ruzsakofarago.hu
Ruzsa László kőfaragó

A KÉSZLETEN LÉVŐ EGYES ÉS KETTES GRÁNIT SÍREMLÉKEKRE
10 AKÁR 20% KEDVEZMÉNYT is biztosítunk!
Az akció március 31-ig érvényes.

Tisztelettel:
Ruzsa László
kőfaragó

Sopronkövesdi Polgárőr Egyesület
Maráz Zoltán elnök

Telefon: +36 30 997 5305
e-mail: kovesdpolgaror9483@gmail.com

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?
Gondoljon az Alkotóházra 5000 Ft/fő/éj
(törölköző felár 500 Ft/db)

Érdeklődni lehet hétköznap 8.00 és 16.00 óra között
Nagy Hangánál a +36 30 308 6375-os telefonszámon.

Alkotóház terembérlés:
2 órára: 3000 Ft
fél napra: 12 500 Ft
egy napra: 20 000 Ft
Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre.
Érdeklődjön a +36 30 308 6375-os telefonszámon
Nagy Hangánál
hétköznap 8.00 és 16.00 óra között!

A szerkesztőség a beküldött cikkeket nem őrzi meg. A beküldött anyagok nem minden esetben eredeti formában jelennek meg, a főszerkesztő - terjedelemtől függően - a változtatás (a cikk szerkesztése, rövidítése) jogát fenntartja.

Főszerkesztő: Kalmár Erika (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com) **Olvasószerkesztő:** Tóth Zsuzsanna

Cikkírók: Bánfi Tünde, Bognárné Sinkó Mária, Farkasné Nyerges Andrea, Fülöpné Hidegh Csilla, Fülöp Zoltán, Horváth Eleonóra, Horváth Krisztina, Kalmár Erika, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Kristóf Mariska, Menyhárt Ildikó, Molnár Nikoletta Réka, Szollár Enikő, Tóth Krisztina, Tóth Zsuzsanna, Virágh Imréné, Visi Zoltánné

Címlapfotó: Fülöp Zoltán

Fotók: Fülöp Zoltán, Kustor Balázs, újságírói fotók, rendezvényfotók, Pixabay - szabad felhasználású fotók

Nyomda: Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.
Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala
E-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

ISSN 2676-9409

Sopronkövesd - A zöldszívű falu